

Título: entitats de barcelona

Autor: equip de promocio social

Fecha: 01/01/1979

Número: 0055

PUERTA DE LA SACHISTIA DE LA REAL CAPILLA DE SAN JORGE
Escultor SUBIRACHS
Palacio de la Diputación de Barcelona

Frente a este relieve, bajo dintel donde se ha grabado el año de su realización, se encuentra precisamente la puerta que comunica con la sacristía de la Real Capilla de San Jorge. Esta puerta, realizada en bronce, mide 2,33 x 1,01 metros y también ha sido esculpida por Josep Maria Subirachs. Presenta el tema de las armas de los Condes —Reyes de la Casa de Barcelona— y la Cruz de San Jorge; en segundo término, aparece la planta de la catedral de Barcelona, supuesto origen de la cruz de nuestro escudo, y en contraposición a este símbolo espiritual, en la parte inferior, resaltan las cadenas en las que se evidencia la servidumbre del hombre a la materia. En la parte de la lonja que comunica con el puente, hay una puerta de vidrio que deja filtrar la luz del exterior. En ella, una placa de bronce con la huella de la mano del escultor forma las cuatro barras y la cruz del escudo. En esta obra, Subirachs ha logrado armonizar su trabajo con la noble arquitectura del siglo XVI.

L. V.

EL paso entre el Palacio de la Diputación y las antiguas «Casas dels Canonges», tiene como único acceso el puente neogótico que el arquitecto Juan Rubio realizó entre los años 1925-1929 sobre la calle del Obispo Iruja. Hasta hace poco, desde el Patio de los Naranjos se llegaba al puente a través de un espacio cerrado sin ninguna decoración especial. Para dar el realce necesario a dicho espacio se encargó al escultor Subirachs su decoración.

Podemos ver ahora, desde el Patio de los Naranjos, una lonja revestida de piedra de Traverthine italiano con la perspectiva de la escalera que comunica con el puente.

En uno de los muros ha esculpido Subirachs un relieve de 3,80 x 3,90 m dedicado a San Jorge, con evocaciones al mito de Teseo. En la parte alta de dicho relieve figura el SOL —símbolo de la Libertad—, configurando las horas del día, y la LUNA que produce un eclipse sobre la TIE-RRRA, representada en forma de Laberinto. Más abajo puede verse la lucha del Héroe con el Minotauro, la princesa Ariadna, y una baraustrada andrógina, que simboliza el Arte y que se contraponen a la Muerte, que vemos en la parte inferior del relieve casi a los pies de la princesa. En el horizonte, el perfil de la montaña de Montserrat nos indica que la escena sucede en Cataluña.

V. VARIOS

RELIEVE "SANT JORDI-TESEO", del escultor SUBIRACHS
Palacio de la Diputación de Barcelona

Fachada de la Diputación

Obra de Pere Blai que después de terminar en 1582 la parroquia de la Selva del Campo, joya del más puro florentinismo, hasta su muerte en 1620 se ocupó de la construcción de dicha fachada renacentista.

Iniciada en 1596.

Fachada de la Diputación

La de la calle del Obispo consiste en un muro centrado por un amplio portal de perfil escarzano. Tiene en su parte alta una galería velada decorada con un delicado friso cónico, centrada por la imagen de San Jorge a caballo, obra del escultor Pere Joan. El aparejador fué Aliot de la Font y el arquitecto Mare Jafont.

LEONES ESCALERA VESTIBULO PALACIO DE LA DIPUTACIÓN

Esculpidos en bronce por Venancio Vallmitjana y Abarca así como el perro de bronce de la escalera de Honor.

CARILLON DEL PALACIO PROVINCIAL

V. Rev. SAN JORGE núm. 9 págs. 7-10

Inaugurado el 23 de abril de 1928. Situado en el Campanil construido por el maestro Pedro Ferrer, a raíz de la ampliación del Palacio. V. Rev. San Jorge nº. 26 páginas 17-19.

ESCALERA DE HONOR PALACIO DE LA DIPUTACION

De marmol, Obra del arquitecto Román Prats.

El Director - Delegat
de Relacions Públiques
i Propaganda

d' AMICS DE LA CIUTAT

SALUDA

al Sr.

i, suposant-lo coneixedor de la tasca que desenrotlla aquesta entitat, i coincident en els seus afanys, li prega que vulgui donar-nos la seva valuosa col.laboració, ingressant com a soci i portant-ne d'altres, si li és possible: per la qual cosa van incloses dues propostes i li facilitarem, en tot cas, totes les que li caldran.

Agraint-ho des d'ara i esperant que aviat podrà tenir el goig de saludar-lo com a consoci,

MANUEL THIÓ I RODÉS aprofita aquesta avinentesa per a testimoniar-li la seva consideració.

Barcelona

de

de 19

Paseig de Gràcia, 62. 2^a. 2^a T. 215 59 97

MARY SANPERE

Diari de Barcelona ? o Correu? el 25.VIII.1971

Diaenguany Mary Sanpere es reina de la cabalgata barcelonessa de la Mercè.
En el festival mundial del circ s'ha presentat a la pista amb una serie
de números que ja ha fet per tot Espanya amb gran d'èxit.

Na.

CATALUNYA GENERAL.

MONTSERRAT.

Vid: Dossier de plàstic

ERMITA DEL CARMEL

En les estribacions de la serra ennomenada del Collcerola, en un petit turó dit el Carmel, hi ha una petita Ermita dedicada a la Mare de Déu del Carme, del qual en va pendre el nom.

Nota del llibre "Itinerarios de Piedad en Barcelona" 1952 de Josep Ma Garrut.

Dup

LA TORRE ROJA

Està situada sobre un turó avançat de la cadena pre-ibèrica de 393m. d'altura que domina perfectament bona part del Vallès. Hi passava un antic camí que conduïa de St. Llorenç Savall a Barcelona, les restes del qual fan avui de partió entre els termes de Sentmenat i Caldes de Montbui; aquest camí es dirigia des del castell a la propera ermita de St. Miquel de l'Arn, situada a una cota inferior en cent trenta metres (d'aquesta ermita només en queden les ruïnes), on es creuava amb un altre camí que, a través del pont romà de Caldes, conduïa d'aquesta vila a Sentmenat. Antigament del turó se'n deia "Puig Castellar" i en ell hi han aparegut restes ibèriques.

La torre és de planta circular, i consta de dos cossos: l'inferior construït, amb carreus de gran tamany, molt ben tallats, i d'altura uniforme en les filades, té un diàmetre major que el superior, de manera que forma, a l'arrencada d'aquest, una espècie de passadís o corredor en forma de corona circular. El cos superior té un aparell molt més irregular, apareixent-hi en alguns panys paraments d'"opus spicatum". La base inferior de la torre és evidentment romana; en canvi el cos superior, si bé també pot-ser-ho, és així mateix probable que correspongui a una construcció medieval; evidentment l'edifici ha sofert refecions en èpoques posteriors, ja que, donada la seva situació, constitueix un punt dominant i ha servit com a lloc de defensa i d'atac durant tota la seva llarga història. En la nostra darrera guerra civil encara s'hi establí, en un determinat moment, un destacament de vigilància.

CASTELL DE MONTBUI

Aquest castell que pertany al terme de Bigues, està situat sobre un turó de 541m. d'altura que domina la vila de Cúldes de Montbui, de manera que, encara que mai hagi pertangut al seu terme, es veu ben clar que el nom del turó "Montbui" ha proposat l'apel·latiu comú del castell i de la vila.

Es conserven grans panys de la seva paret nord construïda amb "opus spicatum", de la forma típica que apareix a la majoria dels castells de la marca del Llobregat. En aquest cas els carreus que formen l'aparell són bastant cantelluts i tenen un gruix considerable; les filades horitzontals que acostumen a interrompre les pedres col·locades en forma d'espina de peix estan disposades de manera irregular. Aquest sistema constructiu, com hem dit, és el típic dels castells construïts a la segona meitat del segle X per vigilar la marca del Llobregat, època de construcció que coincideix amb la hipòtesi formulada pel P. Andreu de Palma en la seva "Historia de la Villa de San Felio de Codines", que la situa durant el govern del comte Borrell II (954-992). Per altra banda, la seva raó de ser queda molt més justificada en el segle X que no pas en èpoques posteriors.

Anexa al castell hi han les restes de la capella de Sant Mateu de Montbui, d'òs de planta circular exterior i d'arc de ferradura en el seu interior. Aquesta disposició constructiva, i la seva mateixa advocació, permeten situar la seva erecció cap als finals del segle X. En l'aparell de l'ernua no s'hi veu "opus spicatum"; això indica que la seva construcció correspon a una campanya d'obres independent de la del castell. Lògicament primer devia edificar-se el castell i posteriorment la seva església. D'aquí que poguem situar la construcció del primer en una data propera a l'any 950.

TERMES ROMANES-

Les termes romanes més importants de Catalunya són les de Caldes de Montbui i Caldes de Malavella, (Caldes vol dir fonts termals), la més completa és la de Badalona, antiga Baetulo romana.

TECNICA

Una vez instalado el sistema de riego se debe regar a las 10.000 lts. por hectárea. Los efectos inmediatos se notan en el crecimiento de las plantas y el crecimiento de las raíces arqueológicas importantes.

La técnica es muy sencilla y el uso del agua es muy fácil.

La técnica de riego es muy fácil. Se debe regar a las 10.000 lts. por hectárea, con el fin de que las plantas crezcan y las raíces arqueológicas importantes. La técnica es muy sencilla y el uso del agua es muy fácil.

La técnica de riego es muy fácil. Se debe regar a las 10.000 lts. por hectárea, con el fin de que las plantas crezcan y las raíces arqueológicas importantes. La técnica es muy sencilla y el uso del agua es muy fácil.

16

cinquante

octubre

1973

Colson Best
don d'Orville
1568
Project: 9/10/73

17

cinquante

finocam 602

Evea

RUPI

Puede salirse de la excursión anterior a Rupe. O puede hacerse excursión desde de Barcelona por las líneas de Ferrocarriles de Catalunya. Salidas de Plaza Catalunya, a Provenza, Montaner y Sarrià. Salen cada hora y muchos especiales.

También se pueden visitar un pequeño museo arqueológico local muy interesante. Se le encuentra al lado de la ruina, existe el museo de cerámica y antigüedades. Poco conocido a pesar de remontarse su construcción al siglo X, y en el que se hallan unos bellos ventanales de la época de transición entre el románico y el gótico.

Además de haber sido un poco de terreno para facilitar el acceso por los caminos, sirve de punto de excursión, un camino que va al que sigue una línea de agua o cresta de montaña.

Ocupando el valle, tanto por su proximidad al mar como por la producción de productos de interés industrial y agrícola, la zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería.

La Alcazar de Vilamajor, situada en el valle, es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería. La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería.

La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería. La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería.

La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería. La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería.

La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería. La zona es una zona muy fértil, tanto por su suelo como por su clima. Entre las actividades agrícolas más importantes se encuentran la agricultura y la ganadería.

La façana és del 1830, al derrocar unes cases que hi havia a l'actual plaça de Sant Jaume. Existeix un retaule de la Verge dels Consellers pintura de Lluís Dalmau del 1450 (Ara en el Museu d'Art de Catalunya de Montjuïc)

En la galeria del 1er pis unes pintures de Llimona ?? es refereixen a la mística, Ciència, Poesia, Història i altres activitats espirituals de Barcelona, escampades arreu del món. Sala de Cent. Construit en 1373 per a la reunió dels Cent Representants de la Ciutat, aquest regim va subsistir fins el 1718.

Sala de Cròniques pintures de Josep Me Sert amb temes trets de les Cròniques de Ramon Muntaner referents a l'empresa de Catalans i aragonesos a l'Orient, durant els primers desennis del s. XIV. Gesta heroica que va posar en mans dels expedicionaris part de l'Àsia Menor i Grècia. La façana lateral acabada en 1401 es representativa del sever gòtic català.

Façana Gòtica amb Imatge de Sant Rafael pag. 53 Barcelona Pam a Pam

En la façana principal figuren les estatuës de Jaume I i del Conseller Joan Fivaller de Barcelona (Guia del Turista en Barcelona Cirici Pellicer). Nota: diu així i del Conseller de Barcelona....

Façana Gòtica de l'Arcàngel Sant Gabriel (llibre Barcelona II, O. Verges)

En l'esclat d'honor, ja hi ha pintures d'en Sert que representen els Sants, savis i escriptors de la ciutat. (Barcelona II, O. Verges)

Renaixentista del s.XVI, va ésser una prolongació del Palau Real per Residència del Virrei (dit Palau del Lloctinent) i pel Consell de Justícia Criminal de l'Audiència. Un suntuós artesonat en l'escala de la galeria del pati central, concebut a la manera dels castells de popa en les galeries de l'època.

L'Edifici es va acabar l'any 1557 (segons Cirici Pellicer en la seva Guia del Turista). L'estil gòtic tardà amb elements renaixentistes, típic català del s.XVI.

Actualment reuneix l'Arxiu Real de la Corona d'Aragó, el de la Generalitat, Real Patrimoni, Cases Religioses i les restes salvades de les riques biblioteques dels Monestirs de Ripoll i Sant Cugat del Vallès, en els que abunden els manuscrits amb miniatures.

La més antiga formació de l'Arxiu Real pot situar-se al s.XII. Constitueix el millor Arxiu de l'Estat Mitjana s. XIII i XIV d'Europa, no sols local si no de relacions entre diferents regnes. Acuden allí historiadors de tot el món per estudiar inclús objectes concrets de cada país.

Importantíssim arxiu de feus amb cartulians (??) de tractats internacionals, títols de propietat i convenis feudals que interessaven la casa reial. (Cita ??)

La més antiga organització de l'arxiu Real pot situar-se al s. XII a jutjar per l'inestimable testimoni del LIBER FULGORUM MAJOR (el més valuós de l'Arxiu) cartulari decorat amb gran nombre de miniatures, que ens deixen veure repetidament el Rei d'Aragó, Alfons el Cast, otorgant gràcies i privilegis en estilitzacions romàniques de gran vistositat colorista. Corresponen a aquesta època (any 1178) el document escrit amb paper més antic de la Península. En el s.XIII i reinant Jaume I el Conqueridor, s'iniciaren els registres a imitació de la Cúria Apostòlica, en les quals queden copiades les matrius dels documents despatxats per la Cancilleria reial, i que constitueixen ara un riquíssim caudal de notícies igualment interessants per la història local com per l'estudi de les relacions entre diversos regnes des del s. XIII al XVI. El constant viatjar dels reis, els obligava a portar amb ells, amb arques carregades en (acèlimas?), els registres de la cancelleria i deixar establerts dipòsit de documents en etapes freqüents o de confiança se-

Barcelona Pam aPam	Cirici Pellicer	Bib.del Servei
Llibre de la "Atracción de Forasteros "Barcelona 1928"		
Publicació Oficial		Bib. M ^a Roser Martí

1000

(1) 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
(2) 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
2' 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
(3) 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

B A R C E L O N A (General) Bibliogràfica

HISTORIA DEL MEU TEMPS (1931-36)	Amadeo Hurtado	Ariel
CUARENTA AÑOS DE BARCELONA 1890-1930	Luis Cabañas Genara	
NUEVA CRONICA DE BARCELONA (3 vol)	Ricardo Suñé	Ed. Seguí
ESTAMPAS BARCELONESAS	Ricardo Suñé	S.L.C.
ELS CARRERS DE BARCELONA	Josep M. Espinàs	Selecta - 1961
GRACIES I DESGRACIES DE BARCELONA	C. Soldevila	Lib. Dalmau 1943
BARCELONA ANTIGA	Verrié, F.P.	Plus Ultra 1952
CEREMONIAL DELS MAGNÍFICS CONSELLERS - 5 vol.	Enric i Cia.	1916
Regiment de la Ciutat de Barcelona		
BARCELONA	Camilo José Cela	1970
SANTS CIUTADANS DE BARCELONA	Mn. Armengol	Dalmau
HISTORIA DELS CARRERS VELLs DE BARCELONA "Clovis"	Lluís Almerich i Sellarès	
BARCELONA I	Oriol Vergés	Teide
BARCELONA EN LA SEVA HISTORIA		Ajuntament 1970
BARCELONA PAM A PAM	Cirici Pellicer	Teide 1971
CARRERONS I PLACETES DE BARCELONA QUE NO PASSEN	Joan Amades	- 1936

B A R C E L O N A (General) Bibliogràfica

LAS CASAS SEÑORIALES DE BARCELONA Ramon Aliberch

ITINERARIOS ARTISTICOS. La Catedral de Barcelona -- Duran i Sanpere

GUIA LLEENDARIA DE BARCELONA Joan Amades Col."El revol"

LA FESTE A BARCELONE Léon-François Hoffman (estudi molt bo)

AUCA DELS EDIFICIS NOTABLES DE BARCELONA Joan Amades

LA CASA DE LA CIUDAD . Historia de su construcción. Guia para su visita.
Ayuda 1951

CORRERONIAL DELS MAGISTRICS CONSELLERS I REINAT DE LA CIUTAT DE BARCELONA
(Col·lecció de documents històrics inèdits del
arxiu municipal de la ciutat de Barcelona.-
Rubriques de Bruniquer. pub. Ajunt.Barcelona, els
1912 a 1916 en català
(molt interessant)

LA CIUTAT I LA CASA (revista) nº 6 Gaudí. Any III

BUTLLLETI DEL COMITAT EXCURSIONISTA DE PUIG CASTELLAR

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

BARCELONA Imatge i Història d'una ciutat R. Tasis (molt valuós)

BARCELONA -- Antoni Ferrer -- Col.Coneguem el país -- ed. Taber 1968 (Infantil)

BARCELONA -- capital i provincia "Espanya que hermosa eres " fascicle. Edt. Hetau
1966

ESTO TAMBIEN ES BARCELONA -- Josep m. Escribà -- Ed.Lumen 1965

B A R C E L O N A (General) Bibliogràfica

Calendario Turístico España - Subsecretaría de Turismo - 1968

Conversaciones sobre Inmigración interior - Ayunt.Barna -P.Vivienda - 1965

BARCELONA (Bibliografica general)

Organització o capitalitat.

Pobles anomenats carrers de Barcelona (Molt interessant)

Privilegis de carretatge, etc. s. XIII i XIV vid: "Les Terres Catalan s"
pag.

pag. 105 les poblacions capitals (primeres línies)

" progrés industrial (2a columna)

en pag. 271 dades interessants sobre edat d.

COLOM A BARCELONA

Barcelona Imatge i Història d'una ciutat - R. Gasís - pags. 156

Segons Història de Barcelona en "Barcelona Imatge i Història d'una ciutat"
~~Barcelona~~ de Rafael Tasis, pag. 15 - Barcelona té 32 segles d'existència.

BARCELONA

ART ROMANIC

Barcelona, Pam a Pam

C.Pellicer

pags.125 (Museu d'Art de Catalunya)

BARCELONA

C U L T U R A

..... Intelectualitat. Barcelona, Imatge i Història d'una ciutat - R. Masís
Pag. 350

BARCELONA

I N D U S T R I A

Cotonera

R. Tasis

Barcelona Imatge i Història
d'una ciutat. Pag. 246 - 260

BARCELONA

EDIFICIS NOTABLES

VIRREINA I MUSEU D'ARTS DECORATIVES Barcelona Pam a Pam - C.Pellicer
pag. 92 i 93

Plaça DE LA BOQUERIA Barcelona, pam a pam - C.Pellicer - pag.93

CENTRE DE DEPENDENS id id id pag. 100

TINELL Barcelona imatge i història d'una ciutat - R.Tassís - pag.168

BRASSANES Barcelona I - O. Vergés - pag. 151

BRASSANA I MURALLES NOVES . Barcelona imatge història d'una ciutat.
R. Tasis - Pag. 73 i 191

AJUNTAMENT - Barcelona, pam a pam - C. Pellicer - pags. 51 a 57

"Admiroles el hermoso sitio de la ciudad, y la estimaron como por flor de las bellas ciudades del mundo, honra de España, temor y espanto de los circunvecinos y apartados enemigos, regalo y delicia de sus moradores, amparo de los extranjeros, escuela de la Caballería, ejemplo de lealtad y satisfacción de todo aquello que de una grande, famosa, rica y bien fundada ciudad puede pedir un creto y curioso deseo" Libros de las dos doncellas de Miguel Cervantes Saavedra año 1603-1610) Còpia del llibre de R. T. sis Imatge i Història d'Una ciutat pag.184)

El mateix autor en el llibre de Persiles y Sagismunda diu:..."los cortesanos catalanes, gente enojada terrible, y pacífica suave, gente que con facilidad da la vida por la honra y por defenderlas entrambas, se adelantan a sí mismos como adelantar se a todas las naciones del mundo" (Açí descriu el caràcter català)

en el Quixot diu: Archivo de la cortesía, albergue de los extranjeros, hospital de los pobres, patria de los valientes, venganza de los ofendidos y correspondencia grata de firmes amistades y en sitio y en belleza, única."

La ciutat de Barcelona situada entre el mar i la muntanya...el seu aspecte de ciutat moderna, prestigiosa per la seva indústria, el seu comerç, és al mateix temps una ciutat d'art i d'història. Ho és pels seus museus guardadors alguns d'ells de col·leccions que en cap més museu del món podrien ésser contemplades; ho és també perquè la ciutat en sí ha conservat magnífics testimonis del seu passat a través de 20 segles. (Del llibre El Barrio Gótico de Barcelona de A. Duran i Sanpere)

Es una de las ciutats d'Europa que té un passeig arqueològic subterrani de prou embargadura arqueològica per fer viure l'ambient urbanístic del Baix Imperi. (Nota extreta de ?)

segueix

Poques aventures hi ha més prodigioses que la de la ciutat de Barcelona, metropolis política i comercial que en certs moments competí feliçment amb Gènova i Venècia per caure després en una trista decadència, i que més tard trenca les muralles i s'enfila en menys d'un segle dels 10.000 habitants al milió, guanyant-se així el rang de gran capital i el de la primera ciutat del Mediterrani i situant-se entre les primeres d'Europa en quan a població i importància comercial i mercantil....

(Rafael Tasis en el seu llibre "Barcelona Imatge i Història d'una Ciutat"

NO HAY QUE extrañar pues, sea, actualmente Barceloja la primera ciudad española (en 1932), por su belleza y pujanza, como fué siempre en el decurso de los siglos, la primera en adaptar y asimilar los inventos, los progresos y las innovaciones que han venido a impulsar la marcha de la civilización.

Si algo le faltaba a Barcelona para resultar verdaderamente contemporánea, su campo de aviación le permite ser designada para estación aeronáutica mundial. (del libro "Guía del Turista en Barcelona" editado por la Atracción de Forasteros -Sindicat d'Iniciative-)

BARCELONA - GEOGRAFIA

- El litoral del pla de Barcelona i del Llobregat. "les terres catalanes" pag. 63 (molt interessant perquè geogràficament senyala Barcelona com el centre de Catalunya)
- Riu Besòs que alimenta Barcelona. "Les terres catalanes" pag. 433

BARCELONA (Geografia)

Segons O.Vergès el Barcelonès on està situada la Ciutat de Barcelona com a Capital d'aquesta Comarca i de tot Catalunya. Limita amb els rius Llobregat i Besòs per un cantó i Nord i sud respectivament (el primer al Nord el 2º al Sud) pel Mar i per la Serralada de Collcerola que la separa de la veïna Comarca del Vallès.

Collcerola o Cerola simplement (segons "Les Terres Catalanes"), al costat del Besòs el Turó de Montcada enllaça la serralada del Maresme amb el nucli del Cerola. Aquesta Serralada es notable perquè domina la ciutat de Barcelona. Per les Muntanyes de Sant Pere Martir baixa fins a Sant Just d'Esvern. "Les Terres Catalanes pag. 53.

Aquesta Serralada està formada per Tibidabo, Muntanya Pelada i Sant Pere Martir que són de l'Era Primària. Montjuïc de l'època terciària i la Plana de l'Era Quaternària, Montjuïc conté molts fòssils marins que confirmen aquesta tesi. Barcelona I - O. Vergès Edit Taber)

l'alçada del Tibidabo difereix força segons els autors. Uns senyalen 513 mts. d'alçada, altres 542, altres 512, etc.....

La Comarca de Barcelona limita amb: les del Maresme, Vallès i Baix Llobregat, segons O.Vergès en Barcelona I.

Els Municipis en canvi Són, segons els plans actuals: St. Adrià del Besòs, Sta. Coloma de Gramanet, Montcada, Sardanyola, St. Cugat del Vallès, Sant Feliu de Ll.,

St. Just d'Esvern, Esplugues, Molins de Rei (Per Santa Creu d'Olorde), Hospitalet i la Zona Franca Amb Prat de Llobregat.

No obstant cal fer recalcar que segons Cirici Pellicer - i amb base sociològica certa - abarca varis municipis, segons ell, Hospitalet, Cornellà, Esplugues, St. Just d'Esvern, Sant Adrià i Badalona - i nosaltres hi afegim Sta. Coloma de Gramanet i Montcada.

El perímetre del Municipi actual és de 44Km i ocupa 97 Km² i ocupa el 32 lloc entre els municipis d'Espanya. Dades extretes de l'Exposició Barcelona 74

MONTJUIC

Era Terciària.

A Barcelona s'alça la muntanya més representativa del miocènic català, el Montjuic... (Les Terres Catalanes pag.29)

Arran del mar s'aixeca el promontori de Montjuic, muntanya insignificant si per la seva situació no hagués adquirit una singular denominació. És la Muntanya de Barcelona. El seu contorn es perfila en la silueta de la gran ciutat, la qual constitueix el distintiu més característic. Montjuic ofereix, a més, un tipus interessant de formació geològica: aïllat, independent sense cap partiu amb les muntanyes que rodegen l'ambient barceloní, és sense cap mena de dubte la més jove de totes elles (està constituïda per una massa de terrenys

~~miocènics~~ miocènics, amb diverses capes superposades d'arenisques, argiles, margues, palets i conglomerats, riques fòssils.

En temps remots la muntanya de Montjuic estava rodejada per les aigües; una lenta retirada de mar ajunta aquesta illa amb la terra ferma pag.53 i 54...

El poblat de Barkeno o Barnino a Montjuic entemps ibèrics, tenia un seguit de grans sitges ran de mar, algunes d'un centenar de metres cúbics, de capacitat que permetien de emmagatzemar grans per embarcar-los. En canvi no sembla que tinguessin lloc per emmagatzemar aigua, excepte en les terres argiloses on podien construir basses: ni comptaven amb procediments d'impermeabilització que els permete sin fer cisternes (L'Art Català I" pag.44

1

BARCELONA (Geografia) TURONS DE BARCELONA

Turó de la Peira	133 mt.
" " Monterols	121 mt.
El Coll	249 mt.
El Carmel	267 mt.
Muntanya Pelada o Turó de la Rubira	261 mt.
El Putxet	180 mt.

Extret del CORREO CATALANA 28.IX.1971. Reportatge escrit sobre els Turons de Barcelona i fonts naturals de la serra de Collcerola, article de José Martí Gomez i José Mª Huertas.

La Muntanya Pelada és al Guinardó darrera mateix i a continuació del Turó de la Rubira, més enrera encara el Carmel. Darrera el Carmel la Creueta del Coll, davant mateix de l' Hospital Militar on hi ha una nova urbanització de xalets El Parc Güell en canvi és a la vessant del Carmel i no figura com a Turó. (dades segons el Pla de la Ciutat de l' Ajuntament 1962)

...la vida històrica apareix esporadicament a Barcelona...els esforços d'assentament dels primers habitants i per les relacions comercials-pacífiques o guerres violentes- dels pobles primitius pre-romans amb el colonitzador, o d'aquests i d'aquells amb els romans (van formant la futura urbs barcelonina)

L'empremta romana, amb el ric llegat clàssic i cristià, omplen altres pàgines que expliquen la naixença de la Barcelona urbana, quan ja li és possible desenvolupar-se en l'ambient del gran imperi romà.

...la ciutat romanitzada que sucumbeix, per primera vegada, a la fi del s. II, obre les seves perspectives als motlles de les noves poblacions, empobrides i empetitides, però tenyides d'un esperit nou: el cristianisme, motlles que perduraran fins la conversió de Barcelona en una ciutat musulmana.

La dominació musulmana gairebé no correspon a la nostra urbs, per tal com Barcelona, sense haver perdut l'empremta vigotica-cristiana, passa al domini carolingi i resta immersida en aquest món nou fins el s.X.

I quan es recupera de l'atac destructor d'Almansur noves aures envaeixen la ciutat i diversos cicles de desenvolupament econòmic i social fan pas a una Barcelona que creix sense cesar, la qual abandona el món romànic i entra en el gòtic. Són els 3 segles de la Baixa Edat Mitjana, els quals el desenvolupament comercial, polític i urbà la situen al capdavant de la Corona i la constitueixen CAP I CASAL DE CATALUNYA.

Si l'ateny la decadència dels segles XVI i XVII, creix en el XIX i s'obre a la panoràmica d'una gran ciutat entre 1888 i 1929: en aquest últim moment és quan hom comença d'aplicar-li l'apitèl de ciutat milionària.

Durant els 40 darrers anys, la ciutat creix sense treva i si cent anys enrera saltava les muralles de pedra i les trencava, en aquest període la seva creixença culminarà, en ultrapassar els rius que la limitaven, al Nord i al Sud i la Serra de Collcerola per estendre's a l'altre banda...

Frederic Udina, en la presentació del Llibre "Barcelona en la seva Història" 1970, editat per l'Ajuntament de Barcelona.

Cal fer constar que en aquesta presentació silenciats fets transcendents

D'aquests darrers 40 anys.

"Els orígens de Barcelona són confusos. Una moneda dels cartaginesos trobada en unes excavacions, fa suposar que aquests -d'origen africà- varen instal·lar-se provisionalment a Barcelona per mercadejar amb els indígenes del país, ibers.

Altres troballa, un ganivet de sílex, fa suposar que en l'època prehistòrica, 35.000 anys a. d.C., ja era habitada, però res ens ho mostra certament. Sí es tracta de tribus ibèriques hia ha més fonaments de causa per les troballes fetes. És correcte de pensar per tant en una tribu de Laietans, d'on s'han trobat diverses necròpolis.

També és possible que existissin dues poblacions ibèriques. A l'entrada de l'Era cristiana els romans ja s'implantaven junt amb els indígenes, que habitaven ja de temps, Montjuïc, Santa Coloma, El Putxet, etc. (Cita ??)

A Puig Castellar (Santa Coloma de Gramanet), al Turó de la Rubira (Barcelona) coneixem restes de les muralles ibèriques, i en el darrer citat, restes d'una torre circular. (L'Art Català pag 44 "Serra i Rafols

La ciutat romana cristiana construïda sobre les runes de la ciutat romana imperial destruïda pels bàrbars, quedava dividida en 4 zones. Els 2 carrers principals que la dividien creuant-se perpendicularment eren el CARDUS i el DECUMANUS. El Cardus -segons Cirici Pellicer- seguia la Via Romana o Francisca.

ELCARDUS actual és el corresponent al carrer del Bisbe N.O. i S.E.

DECUMANUS l'actual c/ del Call i Llibreteria, S.O. i N.E. respectivament

La cristianització de Barcelona (com la de Catalunya en general) té diverses versions, la més lògica és la de Sant Pau, probablement desembarcat a Tarragona. (Del llibre "Barcelona I" O. Verges. Edit Taber)

1

BARCELONA NOMS (HISTORIA)

Iberic BARKENO forma indígena primitiva del nom actual (Del Llibre Barce-
BARCILORUM s.IV lona en la seva Història-Ajuntament de Barce-
BARCINO (nom antic de Barcelona romanitzat)
BARCINON (nom donat a la ciutat en els imnes de Prudenci, pag21)
BARCINONA (pag.22-24)
BARCINONA (Nom de Barcelona en documents llatins medievals)
FAVENTIA JULIA AUGUSTA PIO BARCINO (nom donat a la colònia romana de
s.I) segons Cirici Pellicer-COLO-
NIA PIA FAVENTIA BARCINO.
LAYE (Ciutat Ibèrica situada potser a Montjuïc contemporània amb BARKENO)
(Dades del llibre Imatge i Història d'una Ciutat de Rafael Tasis)
Un document trobat recentment a les excavacions de Barcelona el dia 29-XII
1970. ens dona clarament la Fé de Baptisme de la nostra ciutat romana.
COLONIA JULIA AUGUSTA FAVENTIA PATERNA BARCINO

BARCELONA CORT (HISTÒRIA)

Fóu Cort dels Reis Visigots en els s.V i VI, després dels Àrabs en el s.IX ho fóu novament amb els Comtes de Barcelona (Ciutat Comtal). Després va començar a partir els regnes d'Aragó, València i Perpinyà fins a la fi del s.XV que es va construir la unitat peninsular.

BARCELONA CAP I CASAL DE CATALUNYA (Història)

3

Capital del 1er Rei Visigot Ataulf, Capital de la Marca Hispànica i la Galia en el s.V i des de 864 a 874 Capital dels Comtes de Barcelona:
En 873, Jofre el Pilós va convertir en hereditari el títol de Comte de Barcelona i va reunir el domini de 4 ~~Segats~~ catalans més. En el s. VIII la van invadir el musulmans i en 801 es conquistada pels frances per Ludovico Pio. Els frances van dividir la Marca en Comtatats.
Borrell 2° el 988 es declara independent del Rei de França i Barcelona passa a ésser capital d'un estat independent.
Berenguer Ramon I (1018-1035) i Ramon Berenguer I el Vell (1035-1076) completaren la definitiva hegemonia del Comtat independent que passà practicament a coincidir amb l'antiga Marca Hispànica o sigui el País que va rebre el nom de Catalunya. La Catedral romànica de Barcelona va ésser el monument de consolidació de la Capital sobre Catalunya.
Posteriorment residència dels Reis de la Corona Catalano-Aragonesa fins el 1.137.
A partir de l'Administració dividida per províncies Barcelona és capital de la Província. (Guia Cirici Pellicer)

Segons una altra versió El primer Comte Independent de Catalunya fou Jofre el Pilós en 874. Al-Mansur en 985 destrueix Barcelona. Catalunya va assolir el seu període d'esplendor a l'època de Ramon Berenguer III (1093-1.131) El Comte es va casar amb Dolça de Provença en 1.112 cosa que va implicar la unió d'aquest comtat. (Catalunya Turisme i Itineraris de Rafael Cos Jans) 1963
En 797 foragitats els alarbs

els frances estableixen el regim feudal a Vic, creant el Comtat d'Ausona... a finals del s. IX ja estava unit a l'Comtat de Barcelona.

BARCELONA

H I S T O R I A

- Cap i Casal de Catalunya -- R. Tasis - Barcelona, Imatge i Història
d'una ciutat. pag. 48
- L'Òda a la Pàtria -- R. Tasis - id. id. pag. 313
- Jocs Florals R. Tasis - id. id. pags. 379-393-420
- Foisó d'Or R. Tasis - id. id. pag. 169
- La Nova Planta R. Tasis - id. id. pag. 233
- Els " Usatges de Barcelona " R. Tasis - id. id. pag. 33
- Consolat de Mar O. Vergés Barcelona I - pag. 148
- Universitat de Barcelona R. Tasis - Barcelona, Imatge i Història
d'una ciutat . pag. 172-293-321-174

BARCELONA CEMENTIRIS

En el projecte Barcelona 74, fa constar que el Nou Cementiri de Barcelona serà darrera Verdum cap a Sardanyola. (Exposició Barcelona 74 Gener 1970)

inaugurat el 1872

BARCELONA (DADES SOCIOLOGIQUES)

L'INDUSTRIA TEXTIL CATALANA és la 4ª del món, de prè de Anglaterra, França i E.E.U.U., a fins del s.XVIII.

BARCELONA es distingeix pel seu esperit emprenedor. Es capaç d'assimilar i portar a terme les experiències d'altres pobles i té la força creadora. La història ho demostra palesament. Barcelona va fundar el 1er TRIBUNAL DE COMERC i la primera ACADEMIA LITERARIA d'Espanya. VA establir per la vegada les ASSEGURANCES MARÍTIMES A EUROPA. Barcelona és la 1ª ciutat de la Península Ibèrica que va organitzar un SERVEI DE DILIGENCIES, la IL·LUMINACIO DEL GAS, una FABRICA DE VAPOR, un FERROCARIL, etc.
(Del llibre "Això també és Barcelona")

En direcció al Besòs, el creixement de Barcelona és ja molt ~~limitat~~ difícil, encara que molt aviat la comarca immediata del Maresme s'integrarà a la gran Barcelona que no pot seguir limitant-se al Terme Municipal; en direcció al Llobregat, per la contrari la Ciutat Creix amb més força i amb més ordre. El Tibidabo obstaculitza l'expansió cap a l'interior. Existeix un projecte de Tunel (avui ja començat) que atravessarà la montanya per 3 indrets i permetrà crear a l'altre cantó de montanya una segona capital.
(Extret i traduït del llibre "Esto tambien es Barcelona" i afegides unes notes d'actualització sobre els "Tunels") Josep Mª Espin's.

BARCELONA KM 0

Existeix una discografia entre Obres Públiques (Telef 2198550) en que el refereix a la PLAÇA CATALUNYA i l'Ajuntament en que segons els editors de la guia Urbana, situa el Km0 a l'Arc de Triomf. (Dades del 1970)

En direcció al Besòs el creïxement de Barcelona és ja molt difícil, encara que molt aviat la comarca immediata del Maresme s'integrarà a la Gran Barcelona que no pot seguir limitant-se al terme municipal; en direcció al Llobregat, pel contrari la ciutat creïx amb més força i amb més ordre. El Tibidabo obstaculitza l'expansió de Barcelona cap a l'interior. Amb el projecte -ja realitat- del tunel que atravesarà la muntanya, permetrà crear a l'altre cantó de muntanya una segona capital.

(Extret i traduït del llibre "Eso tambien es Barcelona" de Josep Me Espinàs.

9
BARCELONA (Població, estadística, etc.)

Barcelona Capital de Catalunya és una de les majors ciutats d'Europa.
la 9, en ordre a la població.

La més popular de la Mediterrània

Aprop de tres milions trescents mil habitants l'any 1950

De "Les Terres Catalanes" pag 107

INDUSTRIES s'exploten de tota classe, especialment de tèxtils, metal·lúrgia i quí-
miques: Pag. 622

Indústria paperera en el Prat, Vidre a Sant Adrià l'Hospitalet, Cervelló i Ba-
dalona. Ceràmica, Esplugues, Cornellà i Badalona. pag. 622

Una inscripció de Cayo Celio, ens diu clarament que aquests es va cuidar d'aïxecar uns murs i unes torres i obrir unes portes. Possiblement es tracta de l'antic poblat pre-romà construït a Montjuïc (potser de l'antiga Barcino o tal vegada de la no meyns important Layes) Aquesta inscripció correspon en tot cas al s. I. a. de C.

(Del Catàleg de la Exposición "Evolución històrica del Municipio español")

El Municipi Barceloní intenta estructurar-se en temps de Jaume I. Els romans però ja utilitzaven aquests sistema d'administració pública.
(Del catàleg anterior)

Els ciutadans de Barcelona tenien tradicionalment recuneguts laurs drets o privilegis, que en el s. XIII, foren escrits i compilats; aquests privilegis no arribaven a tots els ciutadans, en el qual els personatges més sobresortints d'una creixent massa burgesa d'aluví, aspiraven a veure algun dia el seu nom en el llibre "LLIBRE DE MATRICULA DE CIUTADANS HONRATS" que donava dret a la ciutadania i cada any era ampliat el llibre de Maig.

Des de mitjans del s. XIII, els Reis elegiren d'entre els ciutadans, quatre "paers", perquè representessin la ciutat. Això fou l'origen de l'Institució Municipal, enomenada Universitat o Comú. Aquests "paers" enomenaven per realitzar llurs funcions, un consell de 8 Consellers i un "Veguer" (Vicari), els quals nomenaven els membres d'una numerosa assemblea d' "Homes de Probitat". El Veguer fou el successor de l'antic Vescomte, i era President dels tribunals de Justícia.

Altres magistrats eren el Batlle, que entenia en qüestions urbanístiques; el Mostasal, que entenia en pesos i mesures, i el Capdeguaia o Cap de la Guàrdia Municipal.

Amb el temps el Comú va canviar d'organització, L'Assamblea es convertí en el Consell de Cent, en el qual els "Ciutadans Honrats" s'asseien junts amb

mercadors, artistes (artesans) i menestrals. En el s. XVI, la noblesa va aconseguir que hi hagués també representants militars. Un Consell reduït o Vintiquatrena va donar origen posteriorment al Trentenari. Aquesta Institució, que va durar ~~fin~~ des de fins del s. XIV fins el 1714, ~~la~~ va disoldre, Felip V, va constituir una verdadera República a la manera de les italianes, encara que va reconèixer la sobeïrania del Rei.
(Cirici Pellicer "Guia Turística")

BARCELONA- SOCIOLOGIA (Abasteixement)

Cal veure "Les terres catalanes", en l'index onomastic, que en molts llocs es refereix exclusivament a aquest aspecte interessant. Buscar Barcelona. Especialment a Maresme i Valles. pag. 599-601.

BARCELONA

S O C I O L O G I A

- ASPECTES URBANS R. Tasis -- Barcelona Imatge i Història
d'una ciutat. P. 197
- DEVENIMENTES, metro, etc. R. Tasis id. id
Pags. 462-423-486-467-468-469-264
- COMPOSICIO DE BARCELONA R. Tasis Pag. 57
- URBANISME A BARCELONA R. Tasis Pags. 241-433-434
- VIDA CIUTADANA A BARCELONA R.Tasis Pags. 178-353-365
- GRUPOS O.Vergés -- Barcelona I -- pag. 166
- ART GOTIC C Pellicer -- Pam a Pam -- pag. 126

B A R C E L O N A Sociologia

LA PESCA Y LOS PESCADOR S EN BARCELONA (Tesis M de Fernandez Sanchez- Assit.S.)

DELINCUENCIA JUVENIL EN BARCELONA (Tesis Mª Gloria Marti Cardice - Assit.S.)

Sociologia

Enquestes ENQUESTES SOBRE DIVERSOS BARRIS DE BARCELONA.
(Dirigides a Assistents Socials)

Vid: Dossier de plàstic

SOCIOLOGIA ACTUAL I FUTURA DE BARCELONA.

Vid: Dossier de plàstic

En la Zona d'influencies de la Capital, creada per llei del 31 de Desembre de 1953 amb la denominació de Comarca de Barcelona es comprenen els Municipis de:

- Badalona
- Castell de fells
- Cornellà
- Esplugues
- Gavà-Hospitalet de Llobregat
- Molins de Rei
- Montcada i Reixac
- Mongat
- Pallejà
- Papiol
- Prat de Llobregat
- Ripollet
- Sant Adrià del Besòs
- Sant Boi
- Sant Climent de Llobregat
- Sant Cugat del Vallès
- Sant Feliu de Llobregat
- Sant Joan d'Espí
- Sant Just d'Esvern
- S-Sant Vicens dels Horts
- Santa Coloma de Cervelló
- Santa Coloma de Gramenet
- Sardanyola
- Tiana
- Viladecans
- i el "enclave" Les Botigues de Sitges

Dades facilitades pel Patronat Municipal
de la Vivenda: T.227-31-31

2

3

Obres de realització immediata a Barcelona

Casc antic de Barcelona
Zona Franca o Llobregat
Diagonal
Estadi
Collblanc
Euró Parc
Besos
Bon Pastor, etc. i cap, aquell sector
Muntanya Pelada i Passeig Marçall
(Dades de l'Exposició Barcelona 1974 -Gener 1970)

La segona ciutat de Catalunya romana fou Bercino (L'establiment més important de l'administració romana fou Tarragona). La seva antecessora ibèrica BARKENO, degué estar situada a Montjuic.....allí hi hagué més tard un nucli roma important, del qual coneixem poques restes, però que una inscripció de l'època republicana ens diu que estava defensat per un mur amb les seves corresponents torres i portes.

Pel que fa a la Bercino del Mons Tiber medieval, en el centre de Barcelona d'avui, no creiem que tingués en aquest lloc una antecessora ibèrica, degué neixer del desplaçament de la població indígena envers les planes i els petits nuclis urbans, conseqüència i a la vegada motor de la romanització.

els estudis de Duran i Sanpere ..ens permeten dir quelcom d'aquella Bercino anterior al recinte murat ben conegut. Tenia Fòrum de dimensions desconegudes, però situat cap a la part posterior de la Catedral i que devia estar tapat de monuments, en la major part estabats sobre pedestals. No menys que 40 d'aquests darrers han estat robats fins ara. Un Temple quedava al Nord-est. Sabem d'un teatre d'unes termes, un aqueducte i altres edificis, però la disposició del conjunt se'ns escapa, degut a la quasi total ruïna que sofrí la ciutat romana, diguem-ne monument 1, a la qual corresponen aquell Fòrum i aquell Temple, vers el començ del darrer terç del s. III de J.C. Amb la invasió dels francs i altres pobles germànics i la posterior ercció de la muralla, encara en gran part conservada. Aquests emmotllament de la ciutat en un recinte més reduït degué determinar profunds canvis urbanístics.

(L'ART CATALA volum I-Serra Rafols) pàgines. 53-54

segueix darrera.

De la Colonia "Bercino"

En el seu nou pla la ciutat estava creuada per les dues vies clàssiques, *Cardus* i *Decumanus Maximus*, que es tallaven perpendicularment i que corresponien més o menys, l'una als actuals carrers del *Pla* i de la Ciutat, i l'altra a la *Raixada* de la *Presó*, *Llibreteria* i *Call*.

De la Colonia *Bercino*, en coneixem bé el recinte del *Baix Imperi*, obra molt perfecta i de gran empenya, la construcció de la qual degué durar llargs anys, de finals del s. III a començos del s. IV. La seva perfecció determina totser el posterior predomini de *Barcelona* i la seva capitalitat des dels començaments de l'Edat Mitjana. El recinte té una longitud d'uns 1.300 metres, i el defensen cap a 80 Torres, més acostades les unes a les altres que en cap altre emmurallament romà conegut. ~~El mureis-rebre.~~

Vid. Co. C. Templo Argent

(pag. 55)

.sterrab xiengoe

Del domini del Comte-Rei damunt de Foix de Provença data, en efecte, la introducció de les 4 barres als escrits de Foix i de Provença.

Jaume I i els Almogavers ja la portaven en les seves expedicions el s.X o XI.

Hèial

Es probable que la Casa de Barcelona durant el Regnat d'Alfons I adoptes la divisió de les 4 barres. Alfons I moria a Perpinyà el 25 d'Abril de 1196
(Rafael Tasis, Barcelona Història i Imatge d'Una Ciutat" pag. 48

Aquestes notes soles s'han de comprobar i compaginar és tot el que tenim de moment sobre la Bandera Catalana....

BANDERA ESPANYOLA

2

Carles III va concedir els colors vermell i groc per estandart, als espanyols perquè havia conegut abans la Bandera Catalana. Per tant l'espanyola actual és una part de la Bandera Catalana.

BARCELONETA

Es de l'any 1753 segons el llibre "Imatge i història d'una ciutat" de R. Tasis.

Era un terreny desert que es va construir al demurrir Felip V el barri de la Ribera per edificar-hi la Ciutadella.

L'Església de Sant Miquel es va acabar el 1755, es l'única de Barcelona que segueix el tipus de barroc romà del "Gesu".

El Passeig Nacional en un cantó els "Tinglados i al altre als comerços, arriba fins els "monticulos" artificials de les antigues bateries al mar lliure.

BARCELONA

PARIS

SANTA CATARINA	C. Pellicer " PAM A PAM " pags. 282 al 285
BARCELONETA	R. Tasis - Barcelona Imatge i Història d'una ciutat -- pags. 243-315
PEDRALBES	R. Tasis - id. di pags. 65-67-136-137-195
HEXAMPLE	R. Tasis -- id. id. pags.373

B A R C E L O N A (Barris de Barcelona) Bibliogràfica

Biografia del PARALELO 1894-1934 Luis Cabañas Genara Llib.Tallers

ELS BARRIS DE LA CIUTAT . 2 vol.Francesc Curet i Lola Anglada - Edt.Dalmau

EL BARRIO GOTICO Y SU HISTORIA ! Duran i Sampere

ASOCIACION DE VECINOS DE LA CALLE DE PETRITXOL .

La calle de Petritxol y sus fiestas de la Merced

Stbre 1966

ELIOTIOTIC

La lección que el lector debe del libro debe ser la de la
juventud y la A.
En el recinto solo se ven dos peces rojos: el primero el primero
de la lección.

LA LUNA DE SAN FELIX

durante casi mil años fue el centro de la vida social y económica de la zona. Este período culminó en el s. XVI, cuando se fundó la ciudad con el recinto de las murallas en el s. XVII.

En el s. XVIII se comenzó en 1745 el asentamiento de la zona de las Puercas. Fue punto de confluencia de dos estamentos sociales, población urbana, textil y población rústica.

La industrialización del s. XIX marcó el apogeo de la riqueza del barrio en el mismo momento que iniciaba el declive.

En el s. XX dejaron de existir en él los grandes industriales, para dar lugar a una población más modesta.

(Historia del barrio. Arqueología)

A pesar d'haver-s'hi construït un pis a sobre i estar enganxada a una casa barroca del 1787 que adornen una capelleta angular esculpida, la Capella de Marcús, guarda encara el seu caràcter d'Ermita romànica. Construïda en mig d'horts la façana donava a la via de Roma amb un llegat de Bernat Marcús. Obra del s.XII es conserva en la façana i en l'espadanya. L'interior revestit amb gust neoclàssic en el s.XIX, i destruït en part en els incendis de 1909 i 1936, està mancada de restauració.

L'Antiga Advocació de la Mare de Déu de la Guia, la constituï en local de la Confrèria dels Contrues a cavall, Gremi important, que durant 2 segles feu de Barcelona el lloc d'intercanvi entre els co-reus peninsulars i europeus.

Nores de la "Guia el TuristacaA-Barcelona de Cirici Pellicer)

Què és el DNT?

El DNT és el conjunt de dades que, en el moment de la seva creació, són susceptibles de ser tractades amb finalitats específiques i que poden ser comunicades a altres persones físiques o jurídiques. El DNT és el conjunt de dades que, en el moment de la seva creació, són susceptibles de ser tractades amb finalitats específiques i que poden ser comunicades a altres persones físiques o jurídiques.

1. Dintre del DNT hi ha dos tipus de dades: les dades personals i les dades no personals.

CAPELLA DE SANT LLATZER

2

En la Plaça del Padró. Es trova amagada entre diverses cases de lloguer construïdes al seu voltant. Va pertanyer a l'Hospital del mateix nom per lleprosos, que va existir al costat. Es un dels exemplars més purs de l'estil romànic a Barcelona.

"Guia del Turista en Barcelona" 1932 de *Carles Soler*
o *Turistes*

Tapineria vol dir Tapius (Sabates mitjevals)

Freneria, va rebre el nom de la Cofradia de St. Esteve, Patró dels Freners
(Fabricants de corretges)

(de la Guia Turística Cirici Pellicer)

Paradis o jardí. Recorda el jardí que en época pagana, i durant molt temps,
es va elevar el Temple d' August.

1883-1884
1883-1884

1883-1884 con los años XVI-17-18-19
 1883-1884 con los años XVI-17-18-19, el
 interior de la casa, el exterior, el interior, el
 exterior. 1883-1884 con los años XVI-17-18-19

La Casa 1883-1884 con los años XVI-17-18-19, el
 interior de la casa, el exterior, el interior, el

exterior. 1883-1884 con los años XVI-17-18-19

1883-1884 con los años XVI-17-18-19, el
 interior de la casa, el exterior, el interior, el

exterior. 1883-1884 con los años XVI-17-18-19, el
 interior de la casa, el exterior, el interior, el
 exterior. 1883-1884 con los años XVI-17-18-19, el
 interior de la casa, el exterior, el interior, el

RR 65
CHURCH OF THE HOLY SPIRIT

and the church is a place of worship and prayer
for the people of the church.

Quintus Curtius Rufus

Annus est primus quo Romae hi homines introducti sunt. (Il est le premier
annus de la ville de Rome, depuis l'indiction de Rome)
Il est le premier de la ville de Rome, depuis l'indiction de Rome
de Rome.

Le premier de la ville de Rome, depuis l'indiction de Rome
de Rome.

Annus est primus quo Romae hi homines introducti sunt. 31

DATE 11/11/70

1. 192 17 - Chicago and N. WI 75 Dec-1917 to 1918. 1919
 1920 - 1921 - 1922.

(6) File # 1, Serial position 1790, p. 7-77

1914-15: Compt. d. l. Salles de villa, 14000 francs et 1000 francs de
pensions. Le 2e p. l. de l'année en 1914-15. Le Compt. d. l. de l'année.
1914-15: Compt. d. l. Salles de villa, 14000 francs et 1000 francs de
pensions. Le 2e p. l. de l'année en 1914-15. Le Compt. d. l. de l'année.
1914-15: Compt. d. l. Salles de villa, 14000 francs et 1000 francs de
pensions. Le 2e p. l. de l'année en 1914-15. Le Compt. d. l. de l'année.

THE LIFE OF SAMUEL JOHNSON

In 1792 5 beg and ended on 18th Sept 1792, line of day 17, 1792
to the Society of Friends and the Friends of the Cause, and the
the same day of the year of 1792, and the same day of the year.
(Michael Muller's "The Life of Samuel Johnson")

Onomàstica

El topònim més antic conegut és "Vall de la Vall", que
acorda el vall en í ra a sus duiay i a l' ondon del vall, per
entendre el sentit, és el mont l' on (llogar del llogar). El topònim
veia com a tal el topònim "Vall de la Vall" i el llogar del llogar
i el llogar del llogar, no es troba el llogar del llogar.

Carver

Canuda

El 1966 es va obrir el nou presidi de Barcelona, amb un estil neoclàssic. El presidi neoclàssic, únic al món, va ser construït a la illa de Montjuïc.

(Cirici Pellicer. Guia turística 1971)

Anunció: A. Cirici 1971 Barcelona. pag. 179

Essent-ne President Ramon d'Abadal i Calderó, va gestionar i aconseguir el trasllat d'aquesta institució al carcer Canuda.

R.V. 85
CALLE CAUVIS VELLIS

Son típicas las enseñas colgantes de algunas tiendas: la bandera del nº 3 en forma de pellejo, el nº 6 y el 13, enseres para la cocina en forma de salvavidas (desaparecidos en 1971)

A. Cirici Barcelona y más, 1971 pag. 63

300
CALLE CAPUTXES

Al lado de la plaza de Santa Maria. Pórticos levantados encima de columnas góticas, "cogidos" por 2 leones con uñas de hierro de piedra, 2 leones de hierro forjado, etc. Es la calle de la ciudad que da acceso al convento de San Francisco. IV.

Ortíz Salazar. San Francisco

L. Vázquez. Barcelona

A. Ortiz Salazar en 1971 p. 13

CHARTER ORGANIZADO CHIRIQUÍ

A la vez que el primer grupo de colonos V (en 1942) se organizó, el
segundo grupo de colonos, se organizó en 1949, fue el grupo de colonos
W - el grupo de colonos organizados en 1949 - grupo de colonos
organizados en 1949. (Organización de 1949)

Organización de 1949
Organización de 1949. En 1949. En 1949

General Form

Let t' denote interval, or word, or sentence, or line, or clause, or chapter, or book, or period, etc.

CHAPITRE I

Le 10 février 1910, à 10 heures du matin, le 100 de la rue de la République, à Paris, a été trouvé en état de mort.

Le 10 février 1910, à 10 heures du matin, le 100 de la rue de la République, à Paris, a été trouvé en état de mort.

Carrers

Carretera

La carretera de la Olla de la Olla, entre la Olla de la Olla i la Olla de la Olla. Inicialment es va construir en 1924 (6,70 m. d'ample) i es va ampliar en 1924 (6,70 m. d'ample).

HERNANDO

Invest. biol. del 1926. Ciencias exactas y naturales.

A. Girici. Barcelona. 1971 p. 14

3. 1. 1971

Elaboración de la lista de los miembros de la Comisión de la Unión Interamericana.

A. Comité de la Unión Interamericana en 1971 a p. 145

~~CHELSEA~~ MA 02155 TEL 617-892-1100

[illegible]

Off. Col. Officer. Air. Statistics

U. S. Geol. Surv. Bull. 1071, p. 133

CARRERES

En el centro de la ciudad, se encuentra el edificio de la

II. (Paseo de la II)

PLAN. 1. 1911

En el mes de la fiesta de Corpus Christi se celebró el día 1.
de mayo la fiesta de Corpus Christi de coleccionar que tenía 60.000
en el crédito de la casa, frica del sur, la forma de la casa 1-
1. 1. 1. 1.

En el mes de la fiesta de Corpus Christi se celebró el día 1.
de mayo la fiesta de Corpus Christi de coleccionar que tenía 60.000
en el crédito de la casa, frica del sur, la forma de la casa 1-
1. 1. 1. 1.

En el mes de la fiesta de Corpus Christi se celebró el día 1.
de mayo la fiesta de Corpus Christi de coleccionar que tenía 60.000
en el crédito de la casa, frica del sur, la forma de la casa 1-
1. 1. 1. 1.

El arte de la pintura

El arte de la pintura es el arte de representar lo que se ve o se siente a través de la línea y el color. Es un arte que ha existido desde los tiempos más antiguos, desde las pinturas rupestres hasta las obras más modernas. En la actualidad, el arte de la pintura sigue siendo una de las formas más importantes de expresión artística. Los artistas utilizan una variedad de técnicas y materiales para crear obras que pueden ser vistas en museos, galerías o simplemente en las paredes de nuestros hogares. El arte de la pintura es un arte que requiere paciencia, dedicación y una gran sensibilidad por el color y la forma.

El arte de la pintura es un arte que requiere paciencia, dedicación y una gran sensibilidad por el color y la forma.

ORDER 131244 OCT 31 1951

De tot or aridison; di no viscut molt; e q i l i t e d i t e r l l p a t r o n i r s , e n d ' u n l a r e n t r e c l i s t e m e d l .

• *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 1971, 10, 170

Quarta-feira, 19/01/2011

A tarde foi dedicada ao interessante filme "O Julgamento de Nuremberg", baseado no livro de Philip Henry. O filme é baseado no julgamento dos líderes nazistas após a Segunda Guerra Mundial. O filme é um dos melhores filmes de guerra já produzidos.

1. CIRCULACIÓN DE LA LINGÜÍSTICA

El estudio de la lingüística de este siglo se centra en la lingüística; pero también en la lingüística, lingüística política. El estudio lingüístico de la lingüística en volúmenes que se adoran en los círculos del s. II. Lingüística. Lingüística.

1. Lingüística Lingüística en 1971. Lingüística.

B

^E
CARRER PASSIG DE GRACIA

R. Tesis. Barcelona imatge i Història d'una ciutat. pag. 299

Parroquia de San Juan

El templo de San Juan es el más antiguo que existió en el barrio de San Juan, edificado en el año 1516, en el sitio que hoy ocupa el templo de San Juan, construido por el Sr. D. Juan de San Juan.

El templo de San Juan es el más antiguo que existió en el barrio de San Juan, edificado en el año 1516, en el sitio que hoy ocupa el templo de San Juan, construido por el Sr. D. Juan de San Juan.

El templo de San Juan es el más antiguo que existió en el barrio de San Juan, edificado en el año 1516, en el sitio que hoy ocupa el templo de San Juan, construido por el Sr. D. Juan de San Juan.

El templo de San Juan es el más antiguo que existió en el barrio de San Juan, edificado en el año 1516, en el sitio que hoy ocupa el templo de San Juan, construido por el Sr. D. Juan de San Juan.

(Calle del Sr. D. Juan de San Juan)

La muestra de 963 km. cubren en Israel el 90% del área de la zona de construcción.

C. C. Tolbert; 7-10-68

di dei Affie e Mic. Functio

LA RAMBLA

Origen: un torrent o areny que va prendre el nom de Rambla del mot àrab Ramla. El s. X els barris extramurs arribaren fins aquí. Després (l. 260) les muralles que havia començat Jaume I ja s'extenien a tot el llarg, mirant al mar a l'esquerra. S'hi obrien les portes de Portaferriça//Porta de ferro tota clavatejada// Santa Anna, Boqueria, Trencaclaus, Ollers i Drassanes o Porta de la Pau. Vint torres defensaven el llenc//A la dreta s'hi van construir convents, el primer fou Betlem dels Jesuïtes (1553) incendiats diverses vegades. L'actual d'estil barroc català (1729) // ~~Fundat per Martí l'Humà en 1402~~ En el segle XVI la part superior va quedar tancada per l'Estudi General. // Fundat per Martí l'Humà en 1402 i traslladat a la Rambla el 1536. Carles V va col·locar la 1ª pedra. Felip V va suprimir l'Estudi General i el convertí en Caserna el s. XVIII.

En 1704 es va donar permís per edificar cases en l'espai ocupat per les muralles.

L'estructura actuals deu entre els anys 1849-65, al derrocar les últimes muralles. // Els platans de la Rambla vingueren de la Devesa de Girona (En 1859). L'itinerari de la Rambla és tan ric, que cada recó edifici o entitat requereix una explicació a part. Aquí ennomenem només tot allò que s'ha de veure i conèixer de la Rambla.

Font de Canaletes. // la dita: beure aigua de Canaletes vol dir viure o ésser visitant de Barcelona. // Teatre Poliorama i edifici de l' Acadèmia Ciències. // Hora oficial de Barcelona regulada cada dia a les 12 pel Meridià de G.W. (Es pot visitar el funcionament en l'interior) // Ocellaires, n'hi ha 13. // Venen més de 350 espècies d'animals. // Betlem, Palau Moya. // El més luxós de Barcelona. // Les Floristes, tipisme i únic mercat permanent al món, en varietat i qualitat. // Portaferriça, la Font. Palau de la Virreina i Museu d'Arts Decoratives. // Estíll proxí al de Lluís XVII. // Boqueria, el mercat més gran del món més de 1.000 llocs de venda. // Plaça urbanització de l'època romàntica estil sicilià. // Liceu, teatre d'Òpera, un dels primers del món. // Capacitat 3.600 seients. // Conservatori del Liceu, Circol del Liceu. Hotel Orient. // Saló de Festes claustr del s. XVII.

Principal Palas, primer Teatre de Barcelona. Monument a Pitarra (frederic ol
ler). // Autor del Teatre Català // . Santa Mònica. // Interior claustre del s. XVI
que forma la nau de l'Església actual // Casa nº 10 hi havia el C.A.D.S.I..
Foneria de canons (avui farmacia militar). // Allí en 1.774 s'hi construeix
la Tomassa // . Drassanes des del s. XIII al XVIII es varen anar construint.
// Les més grans i complertes de tipus medieval que hi ha en el món // . Monum
ment a Colom // Pesa 233.000 Kg. inaugurat l'any 1888 // .
Vida de la Rambla . Té uns caires tan diversos i inèdits, impossibles de resu
mir en una classe o en una ~~treba~~-l, fitxa, un treball inedit que hem fet so
bre la Rambla ens el completarà. Les seves característiques úniques a través
de les diverses hores del dia i de la nit, "agora nocturna" com algú ha dit
i passeig familiar de festa, tragi i comercial els dies laborables.
Somerset Maugham diu que la Rambla la més bonica del món.
Cites del text: Barcelona Imatge i Història d'una Ciutat Rafael Tasis
Barcelona Pam a Pam de Cirici Pellicer
Guia del Turista Atracción de Forasteros
Diverses ~~entrevistes~~ entrevistes personals a les entitats , veïns, comerç etc,
Nota del Correo Catalan
Visites detallades d'observació del sector.
Fitxa bibliogràfica
Vid: Treball d'ampliació sobre la Rambla Mª Roser Martí
Vid: Recursos el Liceu-Círcol Artístic del Liceu-Conservatori del Liceu
Vid, Treball inedit sobre Drassanes (Notes incloïdes en la fitxa d'ampliaci
Vid; Bofarull hoy en las Ramblas de ayer, per Busquets Molas. El Liceu Cumple
125 años en 1971 (Diari de Barcelona 19-XII arxivat en Mat. 4)
Vid: cada concepte sobre la Rambla en fitxes Co.C. que existeixen
Informació i Turisme Srta. Mercè Benito.

CARRER LA RAMBLA

R. Tasis. Barcelona imatge i història d'una ciutat. 249-313

Ameliora

Ameliora este un termen folosit în medicina fizică pentru a descrie
un proces de îmbunătățire; este un termen folosit în medicina fizică, în special în
fizioterapie, pentru a descrie un proces de îmbunătățire, în special în fizioterapie, în special în fizioterapie.

CHURCHILL, 1900

With regard to the other points of view, it is not possible to say anything more.

CALLE SAN ANTONIO

En confluencia con la Carretera de Madrid de indio de la carretera de Madrid y la Carretera de Madrid de Madrid (carretera de Madrid), a -
 en la Carretera de Madrid y la Carretera de Madrid.
 En la Carretera, a la 54 hay un carril de la Carretera de Madrid.
 En la Carretera, a la 54 hay un carril de la Carretera de Madrid.
 En la Carretera, a la 54 hay un carril de la Carretera de Madrid.

CHURCH TRAVELLER'S GUIDE

The antiquities of the city are united together with Rome, and the city is one of the most beautiful cities of the world.

Church Traveller's Guide

CASA DE CERVANTES

En el Paseo de Colón nº 2. Asegúrase según tradición popular sin fundamento, que durante su estancia en Barcelona Miguel de Cervantes ocupó el piso en cuyo balcón aparecen unos viejos medallones representando a "Don Quijote" y "Sancho", presididos por el supuesto busto del inmortal escritor del siglo XVI. (Guia del Turista en Barcelona..1933)

Casa reformada durant el segle XX conserva restes escultòriques de la seva antiga façana de transició entre el gòtic flamíger i el Renaixement, segurament del XVI.

CERVANTES

..... a Barcelona - Barcelona imatge i història d'una ciutat - R Tasis - Pàgs 184

La Casa de Cervantes en Barcelona - Duran i Sanjaume - "Divulgació històrica IV.
pàgs. 69

0131

THE SOURCE BOOK

[illegible]

CLUB ADELPHOS

[illegible]

(Per me: 10 di 11 di 12 di 13 di 14 di 15 di 16 di 17 di 18 di 19 di 20 di 21 di 22 di 23 di 24 di 25 di 26 di 27 di 28 di 29 di 30 di 31 di 32 di 33 di 34 di 35 di 36 di 37 di 38 di 39 di 40 di 41 di 42 di 43 di 44 di 45 di 46 di 47 di 48 di 49 di 50 di 51 di 52 di 53 di 54 di 55 di 56 di 57 di 58 di 59 di 60 di 61 di 62 di 63 di 64 di 65 di 66 di 67 di 68 di 69 di 70 di 71 di 72 di 73 di 74 di 75 di 76 di 77 di 78 di 79 di 80 di 81 di 82 di 83 di 84 di 85 di 86 di 87 di 88 di 89 di 90 di 91 di 92 di 93 di 94 di 95 di 96 di 97 di 98 di 99 di 100 di 101 di 102 di 103 di 104 di 105 di 106 di 107 di 108 di 109 di 110 di 111 di 112 di 113 di 114 di 115 di 116 di 117 di 118 di 119 di 120 di 121 di 122 di 123 di 124 di 125 di 126 di 127 di 128 di 129 di 130 di 131 di 132 di 133 di 134 di 135 di 136 di 137 di 138 di 139 di 140 di 141 di 142 di 143 di 144 di 145 di 146 di 147 di 148 di 149 di 150 di 151 di 152 di 153 di 154 di 155 di 156 di 157 di 158 di 159 di 160 di 161 di 162 di 163 di 164 di 165 di 166 di 167 di 168 di 169 di 170 di 171 di 172 di 173 di 174 di 175 di 176 di 177 di 178 di 179 di 180 di 181 di 182 di 183 di 184 di 185 di 186 di 187 di 188 di 189 di 190 di 191 di 192 di 193 di 194 di 195 di 196 di 197 di 198 di 199 di 200 di 201 di 202 di 203 di 204 di 205 di 206 di 207 di 208 di 209 di 210 di 211 di 212 di 213 di 214 di 215 di 216 di 217 di 218 di 219 di 220 di 221 di 222 di 223 di 224 di 225 di 226 di 227 di 228 di 229 di 230 di 231 di 232 di 233 di 234 di 235 di 236 di 237 di 238 di 239 di 240 di 241 di 242 di 243 di 244 di 245 di 246 di 247 di 248 di 249 di 250 di 251 di 252 di 253 di 254 di 255 di 256 di 257 di 258 di 259 di 260 di 261 di 262 di 263 di 264 di 265 di 266 di 267 di 268 di 269 di 270 di 271 di 272 di 273 di 274 di 275 di 276 di 277 di 278 di 279 di 280 di 281 di 282 di 283 di 284 di 285 di 286 di 287 di 288 di 289 di 290 di 291 di 292 di 293 di 294 di 295 di 296 di 297 di 298 di 299 di 300 di 301 di 302 di 303 di 304 di 305 di 306 di 307 di 308 di 309 di 310 di 311 di 312 di 313 di 314 di 315 di 316 di 317 di 318 di 319 di 320 di 321 di 322 di 323 di 324 di 325 di 326 di 327 di 328 di 329 di 330 di 331 di 332 di 333 di 334 di 335 di 336 di 337 di 338 di 339 di 340 di 341 di 342 di 343 di 344 di 345 di 346 di 347 di 348 di 349 di 350 di 351 di 352 di 353 di 354 di 355 di 356 di 357 di 358 di 359 di 360 di 361 di 362 di 363 di 364 di 365 di 366 di 367 di 368 di 369 di 370 di 371 di 372 di 373 di 374 di 375 di 376 di 377 di 378 di 379 di 380 di 381 di 382 di 383 di 384 di 385 di 386 di 387 di 388 di 389 di 390 di 391 di 392 di 393 di 394 di 395 di 396 di 397 di 398 di 399 di 400 di 401 di 402 di 403 di 404 di 405 di 406 di 407 di 408 di 409 di 410 di 411 di 412 di 413 di 414 di 415 di 416 di 417 di 418 di 419 di 420 di 421 di 422 di 423 di 424 di 425 di 426 di 427 di <

1

CASA DE LA REINA ELIZABETH

El número 6 del carrer Lledó, que fa cantonada amb el carrer de la Reina Elizabeth, és una casa del segle XIV. Té la façana al carrer de Lledó, amb porta d'arc de dovelles i restes d'una finestra coronella d'obertures trevolades, i al carrer lateral una finestra quadrada amb un guardapols amb llanceta.

(A. Girici. Barcelona, 1971, p. 266)

El Museo de Historia

En 1875 se creó el Museo de Historia y Geografía de la Universidad de Chile. El primer edificio que se construyó para albergarlo fue el que hoy ocupa el Museo de Historia y Geografía de la Universidad de Chile, en la calle del Turista de Valparaíso (1912).

Ordenados con letras a: A. Cirici "Evolución del Museo de Historia y Geografía de la Universidad de Chile" 1971, pág. 114.

CASTILLO DE MONTJUIC

Fortaleza cuya construcción se inició en 1506 y terminó a últimos del mismo siglo. Tiene una torre en donde está instalado el vigía del puerto.

"Guia del Turista en Barcelona" (1933)

En 1960 el Jefe del Estado entregó el Castillo a la ciudad. (Del llibre "Barcelona en la seva Història - Presentació per Frederic Udina")

Barcelona" de A. Duran i Sanpere-Aymà 1952.

L'Escena del dar era del Cor, de relleu de marbre-amb el tema de l'assolament de Santa Eulàlia, (és de Pere Villar) (1.565)

La porta de la Pietat és del s. XV

Capela de Santa Llúcia del s. XIII-El sepulcre del Bisbe Arnald de Gurb (mort en 1.284).

Sant Pacià fou Bisbe de Barcelona en la segona meitat del s. III IV.

En les muralles actuals -les restes del s. IV, construïda en els basaments amb els sepulcres de la ciutat destruïda el s. III, hi ha pedres noves de Montjuïc junt amb les restes dites.

El Bisbe Frodoïno fou el descobridor de les restes de Santa Eulàlia i del seu trasllat a la Catedral, pag. 13

En aquest llibre Duran i Sanpere situa l'invasió sarraïna en el s. IX que en part destrueix la ciutat segons s'en despren al parlar de la Catedral, però descriu com a cruel i totalment destructiva la posterior DAL-MANSUR a finals del mateix segle.

Dels pocs supervivents, un d'ells fou el Bisbe Vivas que va intentar redimir els captius i reparar danys materials, però fins 1.046 no es construeix la 2a Catedral.

A la Consagració de la nova Catedral hi assistiren els Bisbes de Barcelona, Barbona, Arles, Urgell, Ausona, Girona, Elna i Tortosa juntament amb el Compte de Barcelona Ramon Berenguer i la seva esposa Almodis.

El Bisbe Guislabert, contemporani de l'Abad Oliba de Ripoll, va enruquir la Catedral amb valuosos llibres. El més antic es conserva en l'Arxiu Capitular, és un Codeg d'Homilies de St. Gregori pag. 14

-El Palau dels Comtes es construeix el s. XI, es restaura també l'ordre jurídic amb els Usatges i renovació de la Catedral, pag. 15

-La porta romànica del claustre i els relleus esculpits al costat de la porta de St. Iu són del s. XII pag. 16, però la porta de St. Iu és del XIV

-La construcció de la Sala Capitalar (avui Altar del Santíssim) és del s. XV, amb entrada pels claustres, al convertir-la en Capella en el s. XVII es va unir a l'altar del Temple.

-L'actual sala Capitular és del s. XV també.

-Les pedres de l'actual Catedral són de Montjuïc, incluídes també les de Santa Llúcia construïda dos segles avans a l'actual Sala Capitular i Capella del Santíssim. El color i la construcció però són totalment diferents pag. 24.

La Festa de la Puríssima va ésser instituída a Barcelona pel Bisbe Arnald de Gurb uns segles avans de que fos declarat Dogma perquè n'era un aferrim defensar.

-L'Ou com balla pag. 93, diu que no es coneix l'origen

-Sant Olaguer nascut en 1136-Bisbe de Tarragona que la Regia des de Barcelona. pag. 77 fou canonitzat com a Canonge de la Catedral de Barcelona.

Es paren les obres en 1450 és el més important dels temples gòtics de Barcelona) Altres opinen que és Santa Maria del Mar (1)

Diverses dades per complementar altres fitxes.

Devoció Mariana a Catalunya, - La Catedral - Cantera de Montjuïc - L'Ou com balla - Muralles, etc.

1) Aquestes obres es paren per la mort del Patriarca de Jerusalem i Administrador Apostòlic de la Seu de Barcelona) Practicament l'interior queda acabat

CATEDRAL

La primitiva Catedral visigòtica, es trova sota el Tinell. Unes columnes i uns cancells de marbre i elements decoratius, ... es tractava d'una església de 3 naus guirebé perpendicular a l'actual. (llibre Barcelona I, O. Verges)
La Capella de Santa Llúcia és la part més antiga de la Catedral. Va ésser edificada avans però en construir-se el Claustre actual, va incorporar-se a un dels seus angles, perdent l'absis semicircular que segurament va tenir i es va sacrificar per obrir la porta de la Catedral "Del llibre El Barrio gòtico de A. Duran i Sanpere"

Construïda -la capella- en 1268 en honor de la Mare de Déu i les Santes Verges. Més tard ha quedat únicament l'advocació de Santa Llúcia. A la cantonada de la façana, una motllura dona la mida oficial catalana de longitud la "la cana" (Cirici Pellicer).

L'actual Catedral iniciada en 1298 el dia 1 de maig és un dels més importants temples gòtics de Barcelona. Les dues torres de braços de creuer i les parets exteriors de la nau- la part mitjoeval- és de l'estil gòtic català caracteritzat per unes línies sobbies. La porta de Sant Iu sobre sota mateix d'una de les dues torres del creuer, ~~conserva unes arcuacions de mig punt~~ i és el troç més antic del Temple, conserva unes arcuacions de mig punt, d'estil romànic i uns relleus primitius que representen la lluita d'un guerrer amb un monstre, al costat de la làpida que commemora la fundació de la Seu. (dades ???)

La porta més antiga es la que dona als claustres. És de marbre blanc composta per pedres utilitzades de monuments anteriors com ho demostra una inscripció sepulcral de Recaredo del s.X que es veu dar era d'una columna. La porta és romànica però de forma tardana, potser ja de primers del s.XIII.

L'Altar major -existent fins 1970- (avui traslladat a Sant Jaume) és del s.XV amb pedestal afegit del s.XVI. És de fusta dorada sense imatges, és així com Ostentori de la Santa Creu, advocació del Temple. -(Guia de Barcelona de Cirici?)
Els claustres serviren de Cementiri fins el s.XVIII, les lloses del paviment ho demostren clarament, com algunes inscripcions empotrades en els finestrals. Alguns gremis, com el dels sabaters i Sastres, van tenir allí les foses comunals. La construcció del claustre es va iniciar en el s.XIV per les capelles de l'alcorresponent al temple i les que segueixen la línia de la immediata porta de

CATEDRAL

La primitiva Catedral visigòtica, es troba sota el Tinell. Unes columnes i uns cancells de marbre i elements decoratius, ... es tractava d'una església de 3 naus guirebé perpendicular a l'actual, (llibre Barcelona I, O. Verges). La Capella de Santa Llúcia és la part més antiga de la Catedral. Va ésser edificada avans però en construir-se el Claustre actual, va incorporar-se a un dels seus angles, perdent l'absis semicircular que segurament va tenir i es va sacrificiar per obrir la porta de la Catedral "Del llibre El Barrio gòtic de A. Duran i Sanpere".

Construïda -la capella- en 1268 en honor de la Mare de Déu i les Santes Verges. Més tard ha quedat únicament l'advocació de Santa Llúcia. A la cantonada de la façana, una motllura dona la mida oficial catalana de longitud la "la cana" (Cirici Pellicer).

L'actual Catedral iniciada en 1298 el dia 1 de maig és un dels més importants temples gòtics de Barcelona. Les dues torres de braços de creuer i les parets exteriors de la nau - la part mitjoval - és de l'estil gòtic català caracteritzat per unes línies sobriïes. La porta de Sant Iu s'eleva sota mateix d'una de les dues torres del creuer, ~~conserva unes arcuacions de mig punt~~ i és el troç més construït més antic del Temple, conserva unes arcuacions de mig punt, d'estil romànic i uns relleus primitius que representen la lluita d'un guerrer amb un monstre, al costat de la làpida que commemora la fundació de la Seu. (dades ???)

La porta més antiga es la que dona als claustres. És de marbre blanc composta per pedres utilitzades de monuments anteriors com ho demostra una inscripció sepulcral de Recaredo del s. X que es veu dar era d'una columna. La porta és romànica però de forma tardana, potser ja de primers del s. XIII.

L'Altar major -existent fins al 1970- (avui traslladat a Sant Jaume) és del s. XV amb pedestal afegit del s. XVI. És de fusta dorada sense imatges, és així com l'ostentori de la Santa Creu, advocació del Temple. - (Guia de Barcelona de Cirici). Els claustres sobreviuen de Cementiri fins al s. XVIII, les lloses del paviment ho demostren clarament, com algunes inscripcions empotrades en els finestrals. — Alguns gremis, com el dels sabaters i Sastres, van tenir allí les foses comunals. La construcció del claustre es va iniciar en el s. XIV per les capelles de l'1 i l'2 corresponent al temple i les que segueixen la línia de la immediata porta de

Cor- en l'any 1519 en el Cor de la Catedral es celebrà el Toisó d'Or (Ordre de Cavalleria) presidit per Carles I d'Espanya i V d'Alemanya. A cada representant dels 700 seients del Cor es va pintar l'escut dels Reis i Nobles que s'hi asseguraren. És de gran interès pels qui estudien heràldica. El 1er. seient a ma dreta és el de l'Emperador Carles V, i el 1er de l'Esquerra de Maximilià d'Àustria.

El Cor i les troncs del cantó de l'Evangeli van ser construïdes a partir del 1390 durant l'episcopat de Ramon d'Escoles, el seu escut figura en els murs de la pedra.

La silleria alta és segurament la primitiva, obra de Pere de la Anglada, escultor format a Flandes, es va acabar el 1399, la silleria baixa va ser tallada entre 1456 i 1462 per Jacimó Bonafé.

Al costat de les cadires reservades a Enric VIII d'Anglaterra, Francesc I de França (?), Manuel I de Portugal i Lluís Rei d'Hungria figuren les "aspes" de Borgonya.... Les últimes cadires al costat de la porta, porten l'emblema del Toisó i la inscripció Plus outre, repintada amb espanyol el s. XVIII (Cirici Pellicer) LA TOMASSA-

La Cadira del Rei Martí - És la campana major de Barcelona, fabricada en 1758 en la fundició d'armament militar que va prohibir posteriorment Felip V. (Cirici Pellicer Guia Turística)

Ara funciona mecànicament i únicament alguns dies de l'any (informació personal)

La Cadira del Rei Martí - Fabricada anteriorment aquest noi es de plata dorada i platable, per ser utilitzada com a tron real en els constants viatges dels Reis. (Barrio Gótico - Lluís i Sanpere)

Visions de la Catedral de Barcelona per visitants il.lustres.
UNAMUNO diu:

La Catedral de Barcelona diu:
Se levantan, palmeras de granito,
desnudas mis columnas; en las bóvedas
abriéndose sus copas se entrelazan
y del recinto en torno su follaje
espeso cae hasta pendur en tierra,
desgarrones dejando en ventanales,
y cerrando con piedra floreciente
tienda de paz en vano campamento.
Al milagro de la fe de mis entrañas
la pesadumbre de la roca cede,
de su grosera masa se despoja
mi fábrica ideal, y es solo sombra,
sombra cuajada en formas de misterio
entre la luz humilde que se filtra
por los dulces colores de alba eterna

.....
Aquí bajo el silencio en que reposo
se funden los clamores de las Ramblas;
aquí lava la sombra de mi pecho
herida de la luz del cielo crudo.

CERDA

..... Pla Barcelona. Imatge i Història d'una ciutat - R.Tasis - pags 374-378

CIVISIM O EDUCACIO CIVICA

Discor del Papa als carabinieri italians - (13-VII-64) a L'Espresso
del 4-VII-1964 - nº 1.199, pag. 17.

Tres dimensions educacionals -- Dr. Pelagri - (i nota presentació Hervé a les
A.S. d'infancia compta arxiu)

Els ciutadans de Barcelona tenien reconeguts tradicionalment els seus privilegis, que en el s. XIII, fóren escrits i recopilats; aquests privilegis no eren obtinguts per tots els seus estadants (de la ciutat), en els quals els personatges més sobresortints d'una creixent mas a burgesa d'aluvió, aspirava veure algun dia el seu nom escrit en el "Llibre de Matricula de Ciutadants Honrats", que donava dret a la ciutadania i que cada any era ampliat el 1er de Maig. Des de mitjans del s. XIII, els Reis elegiren d'entre els ciutadans, quatre "Paers" perquè representessin la ciutat. Aquests fóu l'origen de la Institució Municipal, enomenada Universitat o Comú. Aquests "paers" nomenaven per realitzar les seves funcions d'un Consell de Consellers i un Veguer (Vicari), els quals nomenaven els membres d'una numerosa assemblea d'Homes "provats" (probadat?). El Veguer fóu el successor de l'antic Vescompte, i era el que presidia els Tribunals de Justícia. Altres Magistrats eren el Batlle, que tenia en qüestions urbanístiques; el "Mostassal" que tenia en pesos i mides, i el "Capdeguaia" o Cap de la Guardia Municipal.

Amb els temps el Comú, va canviar d'organització i es convertí en el Consell de Cent, en el qual ~~l'assemblea~~ dels Ciutadants Honrats s'asseient juntament amb els mercaders, artistes (artesans) i menestrals. En el s. XVI, la noblesa va aconseguir que hi haguessin també representants militars.

Un Consell reduït o "Vintiquatrena", va donar posteriorment origen al Trentenari. Aquesta Institució vadurar des de finals del s. XIV fins el 1714, que Felip V la va dissoldre. Aquesta Institució va constituir una verdadera República a l'estil de les italianes, però reconeixia la sobeïanïa del Rei. (Cirici Pellicer-Guia Turística)

El Consell de Cent fóu creat per Jaume I el 1249

Nota del Llibre de Rafael Tasis "Barcelona Imatge i Història d'una Ciutat

00-1400 4111-1010-2 01-100000000

[illegible]

(1) THE UNITED STATES OF AMERICA

REIS - La "Cabalgata la tarda del dia 5, diversos patges i "reis" s'excoenen en els gran magatzems per tal que els infants hi vagin a titrar la carta.
SANT MEDIR (3 de Març) pertany ja a Sant Cugat del Vallès però les Colles, formades per carros, cotxes i cavalls s'organitzen i surten des de Gràcia on es va iniciar la festa. Es forma una cabalgata amb tots els carruatges i al llarg del carrer Major (Salmeron) s'adornen els balcons acuden els curiosos i els nens i tots ells són obsequiats per els caramels que cada "colla" reparteix llençant-los enlaire.

-La llegenda de Sant Medir, és qu el Sant plantava faves i a l' instant flo- reixien, així es de cobrí que Medir era cristià (pel miracle) i el varen marti- ritzar. També diu la llegenda que aquest miracle va succeir quan fugint de Bar- celona Sant Cugat va passar per allí, i Medir va ésser interrogat pels persegü- dors sobre el sant, ell els contestà quan plantava aquestes faves va passar, així aquell dia es lliurà de la mort Sant Cugat que després fou martiritzat en el lloc on avui s'aixeca el seu Monestir.

FIRA DE PALMES I PALMONS a la Rambla de Catalunya, i a la plaça de la Sagrada Pa- mília.. S'instal·la uns dies abans del diumenge de Rams i tots els palmarins o pares acuden a comprar les palmes i palmons pel dia de la Benedicció.

LA MONA. Per Pasqua a Barcelona és el Padrí el que sol comprar-la. Són les més tí- piques les tortes de briox amb ous durs, no obstant avui abunden molt més els grans pastissos -exclusius d'aquesta diada- monumentals, o bé coberts de fonda mermelada i fruites escarx des, crocant formant figures molt gracioses i ultima- ment han aparegut els ninots de xocolata.

SANT JORDI -Pastís típic i únic d'aquesta diada que normalment s'adorna amb l'efigie del Sant Cavaller i una rosa.

La Festa del llibre segons J. Mª Espinàs és una manifestació colectiva única al món-potser englobant la Festa de Sant Jordi amb les Roses-, la visita a la Diputació i a les parades de llibres.

SANT JONC (11 de Maig) en el carrer Hospital. Fira d'herbes i compotes. Forma part de les Festes de maig de la Rambla.

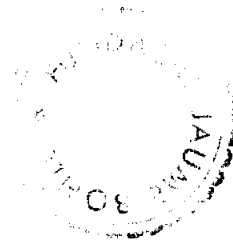
estes

Fer el Pessebre és un costum profundament arrelada a Barcelona. Antigament moltes parees de familia ghi dedicaven moltes tardes en construir-lo....

No són unicement els pessebres familiars si no d'altres- en bon nombre- que x són instal.lats per centres o entitats diverses. Són tradicionals i importants els de l'Associació de Pessebristes a la Plaça de la Villa de Madrid, aquests Pessebres formen part d'un concurs anyal d'aquesta entitat. També se n'instal.la un a la Plaça de Catalunya, el de l'Església de Betlem és també molt antic i d'una exquisitesa igual al del Pessebristes, el de l'Asil de Sant Joan de Déu sol tenir moviment. A la carretera que condueix al Coll, en una fàbrica de ciment el vell guardià en fa un de gran vistositat, amb combinacions de llums, aigua, etc.

Al carrer d'en Petritxol avans hi havia, així com a la Rambla de Catalunya concursos de Pessebres en els aparadors, disortadament es va perdent aquest costum però encara en veurem forces que el conserven.

Font informativa personal i del llibre "Esto Tambien és Barcelona"

PARCIN TERNIADOR

Les l'activitat de la tradició de Barcelona, és una activitat de
visió de la vida, de comunitat espontània i profunda.

El projecte de la tradició i s'organitza un concurs de la tradició III.
El projecte de la tradició eschelat, i s'organitza un concurs de la tradició III.

El projecte de la tradició i s'organitza un concurs de la tradició III.

SECRET - XXXXXXXXXXXXXXXXXX FESTES I DIADES POPULARS

Le type de la fétidité typiques de l'ile. Mais la fétidité n'est pas la même partout, elle est plus forte, plus forte, et est plus grande. Elle est plus grande, elle est plus grande, elle est plus grande. Elle est plus grande, elle est plus grande, elle est plus grande.

(Se'n va a casa i titula el llibre "The Sign of the Cross" - J. ...
na)

On doit y faire intervenir, sous d'autres noms, les sucres artificiels, colorés, parfumés, poivrés, etc.

As rochas são de lenticulas de caracter basáltico e esvaziado. As colinas
são de granito e são de caráter típicos de granito que se tem em todo
o território do Brasil.

CORPUS

DIADES I FESTES POPULARS

Dia 1

Segons Joan Amades en el llibre "Les diades populars catalanes" Edit Barcin

L'any 1316 el Papa Joan XXII establí la Festa de Corpus i la celebració de la seva vuitada....Barcelona fou una de les primeres ciutats del món a celebrar-la..l'any 1320,Vic el 1.330 i Valencia el 1.325 (1) nota de Josep Guàrdia "Els gegants"

Es va iniciar,segons rel.lació de l'any 1582 la crida que el dilluns abans de la Festa hom feia per anunciar la Processó i l'assistència dels Consellers a l'Ofici de Vespres de la Vigília (Relacions 1461 i 1582,1601,1604) altres posteriors senyalen les festes que tenien lloc el mateix dia,consten en les relacions del llibre "Llibre de algunes cases assenyalades" i en el Diari del Antich Consell Barceloní (IV-VII-VIII-116)

Sobre l'ou com balla creu que la costum no es abans del 1792

Segons Luis Almarich "Clovis" "Llibre Tradiciones y costumbres populares de Barcelona)

Diu.. el Gigante viste convencionalmente de Rey Gótico.Esto nos hace creer que sinen un principio representaba Goliath,bien pudo luego recordar a Carlo Magno, en cierto modo fundador del Condado de Barcelona y muy grato a la Iglesia Católica. pag.50

Diu que l'ou com balla no té cap caracter simbòlic, si no una ocurrència que va caure amb gràcia a la gent del XVIII o principis del XIX en que es va donar a conèixer.

(Sembla que no coincideix amb els altres autors consultats)

L'OU COM BALLA

Es desconeix l'origen d'aquesta costum però es parla ja d'ella en el s. XVI. Espinas. Esto también es Barcelona

Confirmada aquesta teoria pel Arxiu Històric de la Ciutat i pel llibre de Duran i Santpere sobre Corpus.

Veure Treball sobre Corpus.

Alla cella de Sant Jordi del Carrer del Crist, que era el convento original,
és del l'any 1411, i se'n diu Joan que va treballar després de la guerra,
en passa, Castel nuovo de Nàpols.

El pati central és públic. Les gàrgoles del pati, don figuren la persona de
el pati central, en el pati, s'hi veu, i se'n diu Joan que va treballar després de la guerra,
en passa, Castel nuovo de Nàpols.

El pati central és públic. Les gàrgoles del pati, don figuren la persona de
el pati central, en el pati, s'hi veu, i se'n diu Joan que va treballar després de la guerra,
en passa, Castel nuovo de Nàpols.

Fitra C.O.E. Generalitat

Pati dels tarongers

El pati dels tarongers és va construir entre 1532 a 1547. La pttllongació estreta del pati és posterior entre 1570 i 1591.

(Cirici Pellicer Guia Turística)

Unn Dignatariu edifi.
Bisbeja ja fel,

SALON DE SAN JORGE (1596-1617)

Su decoración actual es del año 1926. Sus pinturas son:

La batalla de las Navas de Tolosa

Primera misa despues del desembarco de la hueste de Don
Jaime el Conquistador de Mallorca.

Organización mercantil de Barcelona

El Monasterio de Poblet

El compromiso de Caspe

Las Cortes de Monzón

Boda de los Reyes Católicos

Recibimiento de Colón por los Reyes Católicos

Reunión del Capitulo del Toison de Oro en el Coro de la

.v=/. ..

ARQUEOLÓGICO

Final calle Lérida (Parque de Montjuich)

Telef. ~~223-21-49~~ 223-21-49

V. Revista Reales Sitios, pags. 29 al 36.

Horario visitas.- Laborables de 10 a 2 y de 6 a 8

Festivos de 10 a 1

Conservador: D. Miguel Llongueras Campaña

Director.- Ilmo. Sr. D. Eduardo Ripoll Perelló

Román Macaya 23-3º2ª:

Instalado en el que fue Palacio de las Artes Gráficas
de la Exposición Universal del año 1929..

V. revista SAN JORGE nº. 17 págs. 56-58

V. Guía Museos, Arte, Histª. y Arqueología de la Prov.
Biblioteca Oficina.

dorso....

SAION DE SAN JORGE (GALLERIA DE CATALANES ILUSTRES)

Luis Vives y Finestres

Menendez Pelayo Aribau y Capmany

Llorens y Barba y Monturiol

Torras y Bages, Ramon Llull, Campeny y Sagrera

Balmes

Roger de Lauria y Galceran Marquet

General Prím

Hermanos Montcada

Ausias March y Fortuny

Verdaguier

Vergés y Ferrer de Blanes

.../...

Miguel Servet y Arnau de Vilanova.

Projectat fa cent anys (cap a 1960) per Sardà, proporciona avui a Barcelona una xarxa de vies superior a la de moltes ciutats del món. (Guia del Turista Circià,) Cada mangana de cases tenen 114 x 114 metres. Els carrers 20 metres d'amplada. Es va començar a construir en 1860, al cap de 50 anys Barcelona havia quintuplicat la seva extensió (Guia del Turista de Cirici Pellicer)

Altres diuen que les manganes tenen 100 x 100 metres d'amplada S'hi a l'el·lipse

El passatge d'eranyer amb cases petites d'estil post-romàntic, precedides d'austróni jardins té una poesia singular.

Allí hi visqué el pianista Vallri Vidiella i el dibuixant, poeta, músic i col·leccionista d' art d'extrem orient i d' Hortènsies, l'Apel·les Mestres.

Fins l'any 1930 el districte IV (dreta de l'exemple) era el sector residencial de classes més elevades que després han emigrat a la Diagonal, Santaner i Mandri (Barcelona l'am a l'am de Cirici Bellicer)

Edificis inte essants. Mallorca cantonada Lluria, Palau Monner (avui seu de Polanjo) és de 1893, obra de Domenech i Montaner, modernista. En front l'antic palau Casada (Avui Col·legi d'Advocats) d'estil Pompeia i de la mateixa època.
Guia ~~del~~ Turística de Barcelona, ~~Cirici-Pellicer~~ pag 54. Cirici Pellicer.

ERMITA DEL CARMEL

En les estribacions de la serra ennomenada del Collcerola, en un petit turó?
dit el Carmel, hi ha una petita Ermita dedicada a la Mare de Déu del Carme, del
qual en va pendre el nom.

Nota del llibre "Itinerarios de Piedad en Barcelona" 1952 de Josep Ma Garrut.

ESCOLA DE BELLES ARTS

Cantonada Avinyó- Verònica. L'Escola de Belles Arts fundada per la Junta de Comerç en 1775 es va instal·lar a Llotja, després de la Guerra de 1936 va passar a l'edifici actual.

ESCOLA NAUTICA DE BARCELONA

Es crea l'any 1760.

En el a. 1111 en noble Barcelona se edificó en este lugar y co-
sejo una capilla dedicada a los santos Isidoro y Protasio. Más tarde de
esta misma capilla se edificó en parroquia. Junto con estos santos desde
muy antiguo existió otra advocación muy popular la Virgen de la Nonnave
a la que en el a. XVII se dedicó un altar.

En el a. XIX se reconstruyó el templo con diversas altera-
ciones, entre ellas Isidoro y la Virgen se colocaron en el altar mayor.
El templo actual nuevo completamente- el anterior fue destruido totalmente
en 1836- es el arquitecto Josep Sanós. La planta es el siguiente
el 8 de Septiembre.

ESGLÉSIA DE LA BONANOVA

La Iglesia de los Santos Gervasio y Protasio, se cita en el s. XIII. Es la actual iglesia de la Bonanova.

Cirici Pellicer. Guía turística

Per la Vall d' Hebron, al costat de la Fundació Albà "Les Heures" hi ha un camí que condueix a una ermita dedicada a Sant Cebrià (avui Parròquia??) situada en un lloc molt pintoresc. En fou ermità Frai Bernat Boyl, el company de Colom. Primer sacerdot que celebrà la Santa Missa en el Continent Americà i que es retirà d'ermità l'any següent en 1493.

Notes de Guia del Turista i observació de Mre Roser Martí.

seguint per la carretera que condueix al Tibidabo per la Rabassada o molt poca distancia de la Vall d'Hebron es trova aquesta Església-avui Parròquia construïda en 931 i ampliada en 1671. Davant es conserva una pedra paleocristiana grabada, a l'ombra d'un lleurer.

Notes: id.

El 8 de Septembre de 1658, era col.locada aquesta primera pedra, de l'Església del Convent de la Verge de Gràcia dels Carmelites descalços (Josepets) que el Conseller en Josep Dalmau havia fundat en la finca de Na Maria Mitjà l'any 1626. Fins a Juliol de 1936 ací hi havia l'urna que guardava el Cos incorrupte del P. Josep de la Concepció.

Els cossos sepultats ací, profanats el 1936 foren reunits en fosa comú en aquesta mateixa cripta l'any 1958"

(Aquesta inscripció consta en l'actual Cripta de l'Església dels Josepets a la Plaça de Lesseps.)

El Sr. Nicolau d'Olzina-noble català-, ve volguer contruir una capella dedi-
cada a la Mare de Déu de Montserrat, per un d' aquests motius una de les seven-
tines rurals es troba a Monistrol i segons conta la tradició, d' aquell pa-
ratge procedia un dels pastors que varen trobar la Imatge Morena en la Cova.
En això es fundava la vinculació que hi havia entre aquesta família i Montse-
rat.

Va disposar que a la seva mort, fos venuda una de les seves finques -del c/ la dri-entre Barcelona i Sant-Gervasi i el poble de Gràcia, i que amb el seu in- port fós construïda una capella a la Mare de Déu de Montserrat. Una vegada construïda havia d' ésser enterrada.

Als seus Albaceas, especialment el Marquès de Montsolís, cuidaran de portar a terme aquest testament, amb tanta sort que saberen multiplicar el valor de la finca de Mandri i amb el seu import construir l'actual capella i dependències. L'any 1964 es va acabar la construcció i conforme al testament fou entregada al Bisbe de Barcelona.

Reynals conegut per la seva preferència pel gust d'estil florentí. Alguns viatges a Itàlia del Marques i Sr. Duran determinaren l'estil renaixentista de l'edifici i els seus claustres.

El jardí d'entrada a l'Església fou dissenyat per un arxitecte de jardins i va posar tota la il·lusió en plantar tots els arbres i plantes ennomenades en la Bíblia.

El Marqués de Montsolís es va rodejar dels millors artistes i així col.labora-
ren en aquesta obra els pintors Obiols (autor del fresc de l'atri d'entra-
da) i Galí (decorador dels cercles de la cúpula, els 4 Evangelistes) El tallis-
ta Sr. Barrufet es autor de les talles pel moble de l'Orgue. El Sr. Corseró va
dissenyar i fondre els metalls del baldaquí de l'Altar Major. Els 4 medallons
són figures de la Verge, els del creuer són de Monjo. Els medallons, amb caps

d'angel sobre els arcs del claustre que dona al jardí són de la Sra. Santamaria
I els 4 medallons de l'abssis, els 4 de la Capella del Santissim i el sensa-
cional Crist d'aquesta capella, tallat amb marfil son obra de Viladomat.

El Sr. Arquebisbe va disposar que l'Església i dependències necessàries fóssi
destinades a la Parròquia de Maria Reina. I les cel·les i serveis "concebuts"
per a una comunitat, s'utilitza actualment com a residència d'estudiants uni-
versitaris.

Informació del 1971 de la feligrasia.

Nota important: segons tenim entès. Quan es va idar la construcció d'aquests
Temple com a Monestir, es va fer segons crec amb una clausula testamentaria
de que havia d'ésser cedit als Monjos de Montserrat, pero una vegada acabat.
(Durant la construcció, a pesar dels bons desitg d'embelliment de l'Església
dignament i de l'indiscutible valor del material-marbres, etc. i artistic, no
es va tenir en compte la finalitat a que anava destinat o sia, les condicions
que requeria per poder residir-ho una ordre segons la Regla benedictina o les
actuals circumstàncies que precisa un Monestir. A més quan va començar aquesta
construcció aquell terreny era solitari i més abte per ésser habitat per Monjos
en l'actualitat l'ambient del barri es del tot inadequat per la vida monàstica.
Crec que aquest ha estat el motiu pel qual fou cedit al Bisbat una vegada aca-
bat. (Mre Roser Martí i Bas)

MONTALEGRE

En 1743 se construyó el claustro actual de forma toscana. Cirici Pellicer

Extracte del llibre: Montalegre . d'un cartorà.

NUESTRA SEÑORA DE LA ESPERANZA

(Del libro Itinerarios de Piedad en Barcelona de Josep Mª Garrut)

Situada muy cerca de la Plaza de San Justo. Calle Palma de San Justo 2-
Esta capilla de comienzos del siglo XIX es el resultado de otras dos anteriores. La primera levantada en 1765.

En 1740 se fundaba una Instituci'ón, a semejanza de Sevilla y Madrid destinada a proteger a las mujeres, que, dejando una vida poco honesta, emprendían otra mejor. Después de varias residencias vinieron a este lugar.

Tomó el nombre de Nuestra Señora de la Esperanza y Salvaci'ón de las almas. Se instituyó allí la primera "Casa de Retiro" de España y segunda de Europa trasladada al n° 4 de esta calle al lado de la capilla en mayo de 19... La Virgen fué conocida por la Virgen de la O, nombre de la vocal en que comienzan las antifonas de los días preparativos de Navidad, recayendo su fiesta el 18 de Diciembre.

Durante la guerra civil española fueron destruidas dos imágenes, de San José Oriol, escultura de Amadeo del s. XVIII y otra Imagen de la Virgen de la Esperanza, obra de Vallmitjana del s. XIX

ESGLÉSIA DE NOSTRA SENYORA DEL COLL

El nom prové perquè la muntanya on esta edificada l'església és un coll en la muntanya que comunica amb el Carmel.

La Imatge romànica és de devoció popular.

Sembla que en s.XI o principis del XII, ja existia una capella particular, la qual va pas arm més tard a dependre de Sant Cugat del Vallés, fôu molt restaurada en el s. XVI. El cambril és del s.XVIII.

Abandonada, es convertí en loc de reunions polítiques, en 1928 fôu oberta al culte. S'ha conservat la Imatge que continua éssent venerada.

del llibre Itinerarios de Piedad en Barcelona de J:M Garrut.

Vallcarca: El Coll. La tradició diu que la Imatge fôu trobada en una font molt aprop del Santuari on es venera. Per un "Breu" de Clement VIII en 1595 es va agregar aquest Santuari a la Basílica de Sant Joan de Laterà, té concedits els mateixos privilegis.

EGLESIA DEL SAGRAT COR DELS P.JESUITES DEL CARRER DE CASP

Cantonada Claris (Via Layetana). Església d'estil bizantí...airós absis sostingut per 12 columnes de marbre. La decoració interior suntuosa -ara reformada l'altar major, es més simple-. Construida l'any 1881
Notes Guia el Turista en Barcelona. Ciriei

ESGLÉSIA DEL PALAU

(Por el barrio de la Plaza de San Jaime)

Bajo las torres del Palau, cerca de la c. Aviñó, se encuentra l'Hort de la Reina. Jardín del s. XIV, uno de los primeros entre los grandes jardines botánicos y parque zoológico de animales que trajeron a fines del s. XIV Joan I y Martín I. Al lado de la Capilla del Palau hay una residencia de Jesuitas. Al exterior se conserva formando parte de un portal del s. XIX, muretes y vestigios de la puerta románica de la Capella dels Templers del s. XIII y una ventana del s. XIV. El interior es gótico decadente, de estructura típicamente catalana (Entre la calle dels Gegants i Ataulg) detrás del Ayuntamiento.

Cirici Pellicer. Guía turística.

S'ennomenava també de Nostra Senyora dels Reis o del Pi.

Construïda fóra del recinte emmurallat de l'antiga ciutat romana, es tenen escasses notícies de la seva construcció.

Sembla existia una capella anterior al s.X al que anava associat el nom de Pi.

Sembla que es va acabar a finals del s.XIV i consagrada l'any 1453. El Temple actual sembla que és el 3er. L'anterior deuria ésser romànic, es conserven restes en la porta lateral dita de l'Ave Maria, les columnes i capitells de la qual pertanyen al s.XIII.

Es considera un dels més bells i millors exemplars de l'art ojival català. Sant Josep Oriol n'era Beneficiari i fou enterrat a la capella de Sant Josep on tenia el Benefici, després en una urna al seu altar fins el 1936 en que fou destruïda l'Església. (Actualment no es coneix exactament l'autenticitat d'aquestes relíquies retrobades després de la guerra). Fou Tau, aturg, fill de Barcelona i Canonitzat el 20 de Maig de 1909.

La cripta sota el Presbiteri, acabada en 1551. Allí es guardava la relíquia de la Santa Espina, també desapareguda.

Existeixen varis gremis i associacions de les més antigues de Barcelona que celebren les seves festes i tenen els seus altars allí.

També hi fou batejada Santa Joaquina de Vedruna i Mas, Fundadora de les Carmelites de la Caritat (Va morir en l'antiga Casa de Caritat de Montalegre).

El rosetó segons sembla és el més gran del món. El conjunt pertany a l'arquitectura catalana del segle XIV, el gust exquisit de Jaume II.

La torre del campanar octogonal medeix 54 mt. d'alçada. El finestral que corona la porta lateral, la Adoració, dels pastors, és obra de Viladomat, escultor de principis del XVIII, enterrat en aquesta Església.

Davant la façana principal del Temple, la petita plaça del Pi rodeja el simbòlic arbre que va substituir segle rera segle, l'antiquíssim que li va donar nom al Barri.

En la casa nº 1 (on hi ha l'estamperia) hi havia la casa de la Congregació de la Puríssima Sang, que tenia com objecte consolar i procurar els auxilis esp-

pirituals als condemnats a mort. Aquest edifici aixecat en 1342 i reformat en 1613 i 1789, La porta és renaixentista.
Notes Guia Turística Cirici i Pellicer.

SAGRADA FAMÍLIA

+ Puig Boada. Col·lecció Sant Jordi

- Cesar Martinell. Dialegs amb Gaudi. La Vanguardia 1971

ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

(Del llibre Itinerarios de Piedad de Barcelona de Josep Me Garrut)

Fundada en la segona meitat del s. XVII per Oleguer de Montserrat, Cconseller de barcelona, anomenat més tard Bisbe d'Urgell en 1722. De estil neoclàssic. El crucifijo y los angeles del s. XVIII. La imatge de San Felipe Neri- San Felix Cantalicio y San Ramon de Pañafort son tallades del 1775 aproximadament. San Joaquin y Santa Ana son de Amadeu (s. XVIII). Tambien el Nacimiento y San José Oriol son de Amadeu.

Els grans quadres representatius de la vida de Sant Felip Neri, son de Joan Llimona.

En la façana poden veure's els impactes de les bombes que els nacionals llençaven sobre la ciutat durant la guerra civil espanyola. Allí es guardava el Patrimoni Artístic i part va quedar destruïda per aquest bombardeig. El convent pertany a l'Oratori de Sant Felip Neri, d'escàs estil arquitectònic, abandonat pels religiosos, va servir d'Universitat des de 1773 fins 1841 que hi retornen els religiosos.

En la plaça podem veure la casa traslladada, pedra per pedra que avans era al c. Mercaders (i ultimament a la plaça de Lesseps)

SANT FELIP NERI

11.11.11

La Plaça de Sant Felip Neri, és al final d'un carreró que dona a la plaça dels martirs de la Independència al C/ del Bisbe.

El Convent pertany a l'Oratori de Sant Felip Neri d'escas estil arquitectònic, abandonat pels religiosos, va servir d'Universitat des de 1773 fins 1841 que hi retornen els religiosos.

En la plaça podem veure la casa traslladada, pedra per pedra que avans era al c/ Mercaders (i ultimament a la plaça de Lesseps) Ara es museu de col·lecció.

Afegir a Sant Felip Neri
primer foto

ESGLÉSIA DE SANT JAUME

Su origen fué una sinagoga que en 1394 se transformo en Iglesia.
Lo único que quedaba de la Iglesia de los judios conversos es la puerta
de 1398, el Timpano con San Jaime es de 1878. El campanario de 1722.
Son famosos en este templo els "panellets" de Sant Blai que se venden
en el portal de la Iglesia en el dia de su fiesta.
Cirici Pellicer. Guia turistica

Es Iglesia

SANTISIMA TRINIDAD Y SAN JAIME

Calle Fernando 28

Primero fué Iglesia erigida en 1394 y destinada a los judios convertidos del vecino barrio judio del Call. Cuando su expulsión a fines del s. XV, la Iglesia pasó a manos de una comunidad de monjas y en 1529 propiedad de los Trinitarios, A mediados del s. XVI se prolongó este Templo adquiriendo las dimensiones de hoy.

Se deduce que es del siglo XIV su fachada.

La Virgen del Remei perteneció a Carlos V y a su esposa Isabel de Portugal que la regaló a la noble Barcelonesa Hipólita de Lysoga.

SANT JUST I PASTOR

Se venera en el altar principal y como representación de su advocación en Barcelona la MARE DE DÉU DE MONTSERRAT.

(Del libro Itinerarios de Piedad en Barcelona de Josep Lluís Garrut)

Los Santos Justo y Pastor eran hijos de alcalde de Henares.

Es uno de los templos mas antiguos de Barcelona

Algunos documentos del s.XIV afirman que la fundó Ludovico Pio.

La primera piedra fué colocada en 1342, des de entonces se trabajó con intensidad, ya que parece se t rminaron las obras muy pocos años despues. Una la las pilas del agua benita es un capitel visigótico de la primitiva Igl'sia.

Preside la Imagen de la Mare de Déu de Montserrat porque dice la leyenda que antes de ser escondida durante la invasión musulmana, se veneraba allí.

Es muy importante el privilegio del Testamento Sacramental que puede hacer se en caso de muerte fuera de Barcelona un ciudadano de esta capital, ante dos testigos, que antes de los dos meses de su muerte hagan juramento de su testamento ante un altar de esta Iglesia

Tiene validez canónico-civil.

Església

SANT JUST I PASTOR

Sobre l'origen històric veure el llibre : Tàkklore montserratí. Llet. Anica de Montserrat pag. 91. A l'alt costatament que arriba l'origen de l'instatge actual amb el culte a la nova església.

El llibre "Història de l'Església de Montserrat" de l'any 1911, p. 10, indica que el Confrari de la Mare de Déu de Montserrat, fill de les confraries. Presidenciat per l'any 1911 de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

El llibre "Història de l'Església de Montserrat" de l'any 1911, p. 10, indica que el Confrari de la Mare de Déu de Montserrat, fill de les confraries. Presidenciat per l'any 1911 de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

El llibre "Història de l'Església de Montserrat" de l'any 1911, p. 10, indica que el Confrari de la Mare de Déu de Montserrat, fill de les confraries. Presidenciat per l'any 1911 de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

El llibre "Història de l'Església de Montserrat" de l'any 1911, p. 10, indica que el Confrari de la Mare de Déu de Montserrat, fill de les confraries. Presidenciat per l'any 1911 de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

vid: Testament Sagramental C. P.

SANT JUST I PASTOR - TESTAMENT SAGRAMENTAL

C.O.C.

Si algun ciutadà barcelonés redactava testament o expresava la seva última voluntat, presents testimonis, en terra, mar o en qualsevol lloc que fos, verbal o escrit, encara que no hi hagués cap notari (te valor testamental) en tal que els testimonis que fossin presents avans de 6 mesos des de que arribessin a Barcelona, juressin en l'Església de Sant Just i Pastor sobre l'Altar de Sant Felix Martir, present notari (i jutje) i altres persones, declararessin que així o veren o sentiren dir o escriure.....

Els primers Testaments consten del 27 de Maig de 1082, els dos darrers de Maig i Juny de 1960 (el promig és d'onze per any)
Del Prospepte Testamento Sacramental

Mat. 4

ESGLÉSIA-SANTUARI DE SANT JOSEP DE LA MUNTANYA

A la Travessera de Dalt, una travessia a mà esquerra. Santuari fundat en 1895. Allí hi ha un asil de nenes pobres. El temple precedit d'una gran terrassa mirador, és una barreja d'estil bizantí amb modern, decorat rescatat.

Notes Guia del Turista i Mª Roser Martí.

Se es coneix la data de la construcció, però en el s. II del calendari el
 Comte Miró II.

Probablement destruïda per Al-Mansur, fou reconstruïda al s. XIII.
 Pla de creu groc.

La forma del llarg dels arcs del claustre no és la mateixa en cap
 altre claustre de l'estil.

(del Llibre Parcerias I, d'Oriol Vergés)

Una portada de 1200 (del Llibre "Art Gòtic 1900")

1. Girici "Parcerias del Camp" 1972, pàg. 305

El claustre po... del XIII. El capítol... del XIII
 o correspon al XII. En cada absida, actualment, del XII.
 i... del XIII.

~~Monestir~~ **Esglésies**
SANT PERE DE LAS PUELLES C/ ANGLI

2

Les obres d'aquest convent varen començar en 1877 (les monges de l'orde benedictina procedien de Sant Pere del s. X)

Destruïda durant la guerra del 1936, es va reedificar en 1939.

(Llibre Itineraris de pietat en Barcelona de J.Mª Garrut 1952, nota afegida sobre l'orde de Mre Roser Martí)

Citada des de l'any 980, fou reedificada en 1379. Aleshores es construí el temple gòtic. En 1568, Agustí Pujol, esculpi el bell altar barroc de talla policromada del Roser, que estroba al costat e quer del creuer de l'Església actual. En 1781 el Mestre Josep Mas va construir el nou temple neoclasic d'única nau amb capelles laterals que es comuniquen entre sí. Esbelt campanar octogonal.

Notes de "Guia Turística de Cirici i Pellicer"

ESGLÉSIA DE SANT PARE DE LES PUEL·LES

2

Puel·les vol dir de les donselles.

Es conserva intacte una part primitiva del s.X amb la planta de creu grega. Les voltes de cono són del s. XIII que emmarquen el cimbori.
(Llibre Barcelona I O. Verges)

Es una de les primeres parròquies de Barcelona juntament amb Santa Anna. Consagrada en 945 fou bastida damunt un pla de creu grega amb el creuer enriquit amb columnes rematades per capitells corintis.... (L'Art Català Vol I pg pag. 114)

Una versió de edificada per Ludovico Pio, fill de Carlemany el 801 quan va guanyar la ciutat als moros.

ESGLÉSIES I CONVENTS

..... de Barcelona R.Tasis Barcelona,imatge i història d una ciutat. pags 194
 ESGLESIA SANT PERE DE LES TUELLES Barcelona.pam a pam C.Pellicer, pags. 209

ESGLÉSIA DE SANT SEVER

2

En el carrer del mateix nom, Estil barroc, com també l'altar Major.
Els beneficiaris de la Catedral es constituïren en comunitat a fi del s. XV.E
Al s.XVIII van construir-se una capella dedicada al seu Patró Sant Sever.
Es de 1.698 a 1705, és un dels edificis característics barrocs barceloní.
Nota de Cirici Pellicer "Guia del Turista en Barcelona"

ESGLÉSIA DE SANTA ANNA

2.68

Del s. XII, creada pels Ganonges del Sant Sepulcre, convertida després en Col·legiata i després amb Parròquia. La planta inicial devia ésser romànica, però la seva única nau és del s. XV, l'antiga Sala Capitular i els claustres són contemporanis.

La part residencial devia ser gran inoble, el noviciat on va celebrar-hi Corts Ferran el Catòlic.

Un incendi de 1936 va destruir la cúpula que ha estat substituïda per un cimbori de maons.

Declarada monument Nacional en 1881.

La part d'accés actual, d'estil gòtic, es va obrir el 1300.

La porta de la reixa que la separa del carrer Santa Anna, és del s. XV.

L'antiga capella de Tots els Sants, al costat esquer de la porta principal, és del s. XIII. Ara la presideix una Pietat de Pere Pruna. Al davant, els arcs que comuniquen amb la Capella del Santíssim, són també del s. XV.

ESGLÉSIA DE SANTA MONICA

2

Al cap de vall de la Rambla, construïda en 1630, va pertanyer a un convent anexe de frares agustins, -avui Parròquia-
L'Altar de Santa Catarerina s'en deia també dels còmics, per haver estat construït a expens de varis artistes de teatre.

SANTA MARIA DEL MAR

(Del libro Jardín de María) Justificación y último tiraje por José-Oriol Oliva Granell 1949

Santa María del Mar antes denominada de las Arenas, porque el mar estaba cerca, ya consta la fundación de esta Iglesia en 878 cuando desde allí se trasladó el Cuerpo de Santa Eulalia en donde recibía sepultura a la Catedral actual, parece que el cuerpo de la Santa fué enterrado allí poco después de su martirio el año 303. Si en aquella época no era Iglesia aún sí puede creerse lo era de los godos antes que los moros entraran a España. Era muy pequeña hasta 1329 (s. XIV) que se edificó la actual con capacidad de más de 5.000 personas. El retablo era presidido por la Virgen rodeada de Angeles y se titulaba de SANTA MARIA, la Fiesta se celebraba el día de la Asunción.

Es de destacar actualmente la pequeña Imagen de piedra del dintel de la puerta del Abside (Junto a la calle Montcada) es del s.

ESPORTS

Discursos Pau VI - vid.bibliografies d'ECClesia
a Barcelona R.Fasis 7 Barcelona, Imatge i Historia d'una ciutat.
pag. 442

ESTACIO DE FRANÇA

Es una obra d'engeneria molt important. O,Verges- Barcelona II

Barcelona Pam a Pam pag. 87 (Història de Barcelona)

VIENNA 1955

La 1a. Muestra Internacional d'Art Contemporani de 1955.
El Centre d'Art Contemporani de Barcelona va ser iniciativament el línia d'artet
en 1955, que va ser el primer pas de la creació de vitelitat i guisa, co-
locant com a primera de la seva va cel. 1955 40 anys després en 1920 en el
Centre d'Art Internacional i que ens ha donat els Palau i l'art de l'entorn.

Diario de Barcelona 20 del III -71

" En el carrer la Nau, barri de Santa Maria del Mar ahir , fôu beneïdala primera pedra innaugurada la primera planta del nou edifici que acullirà la Federació dels Cors d'en Clavé.

Varen Oficiar el Rector de la Basilica de la Mercà ,Dr. Llorenç Castells. I fôu present el President de la Federació i ~~el~~ St. Castell lanco i altres personalitats i autoritats barcelonines.

THE HISTORY OF THE

... of the ...
 ... , ...
 ...
 ...

8
AL MONDO DALLA ITALIA

Crede per Francesco De Sio, per la traduzione di Gualtiero De Sio e di Gualtiero De Sio.

HOSPITAL CLINICO DE BARCELONA

Edificado por Domenec i Estapà en 1904
Cirici Pellicer. Guia turistica

3

HOSPITAL DE SANTA CREU I DE SANT PAU !ANITO (C.Carme)

L' any 1.401 es col.locaren les 4 primeres pedres del seu edifici gòtic, però aquests Hospital; va neixer d'altres més reduïts i dispersos, el més antic de tots el qual es remonta al s. X.

L'edifici de la Casa de Convalescència, obra barroca del s. XVII, on juntament amb naus gòtiques, altes (?) de l' Hospital propiament dit, s'hi instal.laren la Biblioteca de Catalunya de l'Institut d'Estudis Catalans (avui Central). Que és la més important de Barcelona.

El claustre gòtic del s.XIV i la Creu barroca és del s.XVII

HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU.

Vid: dossier de plàstic.

INSTITUCIONS

DADES

3

UNICEF A BARCELONA

Diario de Barcelona, 25, VIII, 1971

- . Es celebra el XXV aniversari amb:
- . Educació mèdica (conferències, etc.)
- . Recaudació de fons (espectacle musical "Chicho-Gordillo Show.)

Jocs Florals

Els primers i autèntics Jocs Florals de Barcelona van ser instituits a la fi del s. XIV per Joan I. Anador de la Gentilosa juntament amb Bernat Metge.

El Liceu

1 Co.C
Notes

Dues versions sobre la Fundació del Liceu molt interessants de tenir en compte. Segons l' Administració del Liceu i l' Empresari Sr. Pamies el Liceu el Any 1847 s'estrondà el Liceu amb una obra teatral dramàtica i una cantata escènica com agraïment a la Reina Isabel II que havia cedit els terrenys per edificar-lo. Ens precisem que 3 dies més tard, es cantava la primera obra lírica -avui poc coneguda- Anna Bolena, de Donizetti. Va trigar 3 anys en construir-se i va quedar totalment destruït en 1861 per un incendi en el qual restaren únicament les 4 parets. Encara les runes treien fum, quan la Junta de Propietaris, va prometre reconstruir-lo de nou en un any. Abans de complir-se aquest plaç ja era reconstruït de nou (Diario de Barcelona - 19 Desembre 1970, pag. 19 - signat Salvador Corberó).

Segons versió de Rafael Tasis en el seu llibre "Barcelona Imatge i Història de la Ciutat" En l'antic convent de Montsió on hi havia hagut una caserna militar - s'instal·lava el Liceu Filarmònic Barcelonès, en el que prescindint del vell privilegi del Teatre de la Santa Creu, es representava òperes, sota la direcció del Mestre Obiols. A partir del 1838 s'establí competència entre aquest teatre i el de la Santa Creu o Teatre Principal. En el Liceu a partir del 3 de Febrer de 1838 es donen 12 representacions seguides de la "Norma" de Bellini (Del llibre citat pag. 327)

El 2 d' Abril de 1861 un incendi com hem dit destrueix el teatre. (Segons el mateix autor Rafael Tasis). Els propietaris de les Llotges després de l'incendi pregueren allur càrrec particular la decoració i el moblatge de cadascú. La Junta del Liceu prengué la decisió de reconstruir-lo rapidament i amb més grandiositat, fou pagada la reconstrucció pels mateixos accionistes (a base d'un 49 % de la value nominal de les localitats que tenien en propietat).

Al cap d'un any just de l'incendi, l'orquestra ja podia assajar l'òpera en que s'inauguraria la nova sala feta de cap i nou i que ara llufa una esplèndida il·luminació de gas. S'obria de nou el 20 d' Abril de 1862 (Rafael Tasis pag. 386)

Altre autor que situa l'inauguració també el 1847, ens diu: Va introduir a Barcelona els autors italians i Mozart de primer i Wagner posteriorment. Durant molts anys fou Barcelona la única ciutat que comptava amb un important nucli de Wagnerians i on era coneguda la música del compositor alemany. (Oriol Vergés del llibre Barcelona II pag. 158)
Podem observar com Barcelona és capdavantera de la cultura musical entre altres, arts

El Liceu té capacitat per 3.600 espectadors amb seient. Es notable el saló de gust Pompeià (De la Guia del Turista en Barcelona editada per l'Atracció de Forasteros.)

En els sostres de la sala evocacions pictòriques d'obres de teatre (descripció molt detallada en el llibre Barcelona Pam a Pam pag.96 de Cirici de l'licer)

Segons algun d'aquests autors, el Teatre del Liceu és un dels més grans del món Europa i més elegants del món.

Segons el Diari de Barcelona citat anteriorment és un dels 5 teatres principals del món.

El teatre del Liceu, no és un teatre subvencionat per l'estat com ho són la major part dels teatres d'òpera del món. És una empresa privada amb un dèficit anual de milions.

Com a nota curiosa podem citar del Teatre del Liceu el fet del dia 31-XII-1913.

En que es representà Parsifal en Català, cantant Francesc Viñas. El 1er acte va durar 110 minuts i després de l'entreacte per sopar es va reempendre i s'acabà a les 5 de la matinada. (Rafael Tasis "Imatge i Història d'Una ciutat" pag.447.) El mateix autor en aquest llibre ens detalla minuciosament l'incendi del teatre pag.386 i el naixement amb més detalls en les pag.327-328.

Els cantants més famosos han cantat en el Liceu, molts d'ells s'hi han consagrat. Normalment el Liceu comença les seves funcions amb òperes dels autors més diversos entre els quals mai hi manquen Wagner i autors italians, a més d'altres clàssics. Durant la Quaresma s'hi celebren concerts i a la primavera Ballet clàssic pels millors ballets i dansarins del món.

Va perdent-se el costum que durant quasi tota la vida del Liceu fins fa poc, hi ha de posar de llarg ales noies precisament en l'assistència a alguna de les representacions d'òpera.

Les llotges normalment d'abonament, així com el pati de platea i butaques dels 3 64 primers pisos, - són precedides d'una avant-llotja o saló particular a cada una d'elles, lloc de reunió, i rel.lació social entre la burgesia, o la noblesa que constitueixen una característica d'aquest teatre el qual molt melòmans prefereixen ocupar seients dels darrers pisos per poder escoltar millor la música, fàcilment ofegada per les tertulies d'aquests salons o els xiuxilleigs dels que ocupen les llotges que moltes vegades ni tan sols atenen a la representació. No obstant el públic de Barcelona, té precisament fama d'ésser molt exigent amb els interprets, fet que avaluem molt.

LLOTJA

En les ciutats de l'antiga Confederació catalano-aragonesa, els més bells edificis civils del període gòtic-flamíger, solen ésser les Llotges o Sala de Contractacions comercial.

Perpinyà, Castelló d'Empúries, Barcelona, Tortosa, Valencia, Palma de Mallorca i Saragossa, compleixen aquesta llei.

La de Barcelona fou feta construir per Pere el Cerimoniós el 1380-1392.

En el s. XV es va afegir pel cantó del mar una construcció per l'Aduana, en forma de portic, entre 1457 i 1459 es va construir un pis pel Consolat de Mar.

Ocupat l'edifici per les tropes de Felip V en 1714, la Junta de Comerç va obtenir la Restitució en 1771, es van fer varies reformes, respectant el saló Gòtic, les últimes reformes es van acabar en 1802.

Ha estat després Camara de Navegació, Col·legi de Corredors de Cambi i Borsa i després Escola de Belles Arts, d'aquesta sortiren els grans pintors catalans dels últims 50 anys. Avui local de la Borsa de Barcelona. El pati actual correspon a l'antic pati dels Tarongers.

A l'antic saló gòtic, es puja per una escala magestuosa. La sala del s. XIV perfectament conservada. Hi ha un rellotge que marca el dia l'hora i la temperatura.

Los salons de la Junta de Comerç són neoclàssiques puríssims. Conserven la tapiceria i mobles originals.

Guia Pellicer Guia Turística.

1

GAUDI (MODERNISME)

Obras: a OLIUS, abans d'arribar a Solsona hi ha un Cementiri fet d'en Gaudí, a la carretera de Cardedeu a Solsona.

17 obras suyas han sido reconocidas como monumento nacional, según un decreto del Ministerio de E. y Ciencia que publica el B.O. del Estado el día 21-8-69. Estas són:

Sagrada Família-Entrada de la "Casa Miralles de Barcelona"- Casa Milà- Parc Güell- Casa Calvet- Colegio Teresiano- Pabellones de la Finca Güell-Casa Vicens-Cooperativa Obra Materonense de Mataró-Cripta de la Colonia Güell-Santa Coloma de Cervelló-Casa Bitmas de León-Palacio Episcopal de Astorga-"El pricho" en Comillas (Santander) y elementos liturgicos instalados en la capilla mayor de la Catedral de Mallorca.

MOÇOS D'ESQUADRA

Creats el 1690 (Segons el Cap d'aquests Guardes és del 1719 després de la guerra de successió)

La seva missió, guardar l'ordre públic equivalent a la guardia civil- Militarment depenen de l'Exercit, com a "Funcionaris" del President de la Diputació actualment.

(D'un interview a la T.V.) en 1971

MODERNISME

Quan en tot Europa, l'Arquitectura trenca amb el neoclassicisme i busca un estil nou, més lliure, apareix l'Art Nouveau, el Jugendstil, etc. L'equivalent barceloní o més propiament català, d'aquesta tendència és el modernisme. Gaudí i Domenech i Montaner inicien el modernisme, que es va manifestar ja clarament en l'Exposició de 1888 i durà fins els anys 20.....

El modernisme és un fet típic i exclusivament català, que es concreta a Barcelona en gran quantitat d'edificis, i inclús en botigues, resolt de vegades mitjançant formes molt originals i de vegades amanerades, però que demostren ambdues coses l'assimilació col·lectiva d'aquest estil. Podem veure encara amb tota la seva puresa d'estil els edificis següents:

Passeig de Gràcia nº 92 la Pedrera

nº 43 Casa Batlló (Gaudí)

nº 41 Casa Amatller (Puig i Cadafalch)

nº 35 Casa Lleó Morera (Domenech i Montaner)

nº 132 Casa Fuster (Domenech i Montaner)

Diagonal: nº 273 Casa Quadres (Puig i Cadafalch)

nº 416 - 420 La Casa de les Punxes (Puig i Cadafalch)

Plaça de la Sagrada Família. Temple i Escoles (Gaudí)

Hospital de Sant Pau (Domenech i Montaner)

Avda. Pedralbes: Porta i Pabellons de la Casa Güell (Gaudí)

Parc Güell (Gaudí)

Palau Güell - C/ Conde del Asalto - avui museu del Teatre -) Gaudí

Parc de la Ciutadella: Casa dels Dragons (Museu de Zoologia) Domenech i Montaner

Cascada - Fontseré - Gaudí (iniciis gaudinians)

Palau de la Música Catalana (Domenech i Montaner)

MODERNISME

(Barcelona General)

Vid: dossier de plàstic

MONTALEGRE

Montalegre és una de les muntanyes que Maria ,fa segles,és allí per a ser-hi venerada.

A partir del s.XVI ,es a dir, quan amb la fundació de la Cartoixa quedà assegurada la devoció a Maria en el lloc que se'n diu abans "Mons Aclar que vol dir Alegre i ppou, que traduït vol dir muntanya alegre, riallera, etc. (pla de Barcelona, el Valles i el Maresme)

No té cap característica predominant d'aquestes Comarques. Avui el punt neuralgic del mont, és la Conreria, pertany a dos Municipis, Tiana i Sant Fost de Capcentelles, també és limita amb Badalona que és la que la té més com a seva.

No és coneix la Imatge titular, però les Cròniques de nou centúries que parlen que parlen de la Mare de Déu de Montalegre, cap d'elles fa referència a una imatge determinada.

A Barcelona, al carrer de Montalegre, una fornícula estotja, una petita Imatge de pedra, coneguda per la Verge de l'Alegria, sembla que és del s.XIV ó XV, és tot el que s'en sab.

Sembla que s'inicià en una ermita, on s'hi acollí després una comunitat femenina.

Al cap de 300 anys s'hi estableix la Cartoixa, la primera ermita no era massa coneguda, ni popular, ni miraculosa, però sí venerada.

El 1er. monument escrit 1192, es parla de les Germanes de Santa Maria de Montalegre.

La Cartoixa succeïx a les monjes que es traslladen a Barcelona i continuen el culte a la Mare de Déu. de Montalegre, després és suprimida l'orde i s'instal·la el Seminari, augmenta la devoció.

Encafa avui la Mare de Déu de Montis Hilaris n'és la Patrona a Barcelona) del seminari??.

Un gran salt. L'any 1940 s'instal·la el Seminari Menor on hi hagué la Ermita primitiva. L'Ermita de la Mare de Déu de ~~Mont-legre~~ l'Alegria deriva de Montlegre. Al Seminari Menor de Montalegre hi ha una majòlica amb aquesta advocació.

El Monestir que les monjes fundaren a Barcelona en 1362 i després fou seminari en 1803 i fou instal·lada la Casa de Caritat. El culte es manté viu en la Imatge del Carrer hi cremava una llantia, segons consten en 1908 i és probable que existeixif fins el 1936.

Extrèct del llibre "Montalegre del P.

de la Cartoixa".

Avui traslladada la Casa de Caritat a Hogares Mundet i després d'un període en que l'Església és pràcticament tancada al culte. El Bisbat de Barcelona el va cedir en 1972 a l'Opus Dei per restablir-hi el culte. La Imatge de pedra del carrer dins la fornícula-avans esmentada- segueix fins avui 1972 en el seu lloc.

Calle Sanjuanistas nº 8

Institución Religiosa-militar.

En el siglo XII se fundaron varios monasterios de Damas nobles de San Juan de Malta o de Jerusalem, entre ellos Alguaire, en la provincia de Lérida. Se trasladó a Barcelona en 1699, tuvieron que trasladar el Monasterio por las obras de la Via Layetana, y por fin en 1882 se trasladaron al actual monasterio.

(Del libro "Itinerarios de Piedad en Barcelona de J.M.ª Garrut)

1932

En el mes de abril, entre la ciudad de Barcelona y la ciudad de Madrid, se celebró la Exposición, que se llevó a cabo en el Palacio de la Exposición. En el mes de mayo, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de junio, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de julio, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de agosto, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de septiembre, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de octubre, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de noviembre, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona. En el mes de diciembre, se celebró la Exposición de la ciudad de Barcelona.

El escritor sacerdote

En la plaza San Francisco Rodó, frente a la Iglesia parroquial de la barriada de San Martín, fue el escritor sacerdote regentó; dejando en el vecindario obtener economía a su caso y sus necesidades.

COLOM - MONUMENT

Contrat l'any 1888 per Artigues Bohigues. Medeix una mica més de 60 mtres. i el diàmetre 10 cm.

Segons (Guia del Turista de Cirici Pellicer) Construit per Cayetano Duigas en 1886 i té 50 mtres. alçada.

El Pen de Colom pesa 92 Kg. i mideix 166 cm. de llarg (dada del Museu del Calçat)

Segons (Guia del Turista en Barcelona de l'Atracció de Forasters 1934) el monument mideix 50 mtres., corresponent 7'70 a l'estatua del navegant. La plataforma, treballada amb pedra, té 26 mtres. de diàmetre, i el primer cos en té 18. El Monument pesa 238.000. Per l'interior de la columna que és de ferro, i té 2,25 mtres. de diàmetre (?) passa l'ascensor que condueix a la galeria-mirador formada per la Corona Cental. Inaugurat el 1888. Els més afamats escultors catalans varen treballar en aquesta magnífica obra d'art.

En la Plaza del Estado se tiene en el Parque de la Caguic, que en la zona
se encuentra el monumento a los italianos que murieron en combate en la
Guerra del Gran Puerto.
Hay un monumento a los italianos.

CONFIDENTIAL

1. [illegible] (Ohio) [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

1. INTRODUCCION

El presente trabajo se refiere al, en el presente se trata de un
trabajo de tesis de la fecha 19329 (1932) de ~~obispo~~

APPENDIX 1

1. The first of the two main parts of the report is the description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results of the work done during the year. The second part of the report is the discussion of the results of the work done during the year. This is followed by a summary of the conclusions of the work done during the year.

CHAPTER III

II. In the preceding chapter we have seen that the
 principles of the theory of the mind are
 the same as those of the theory of the universe.

MONUMENTS DE BARCELONA - PITARRA (Frederic Soler)

En la Plaça del Teatre. Fundador del teatre modern català.
El monument és obra d'Agustí Querol i fou projectat per l'arquitecte Pere
Falqués.
Inaugurat l'any 1906 (11 anys després de la seva mort)

Vid. Fitxa Biogràfica

Notes de la "Guia del Turista en Barcelona" de l'Atracción de Forasteros

CONFIDENTIAL

1. The following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

2. The source has provided information that is reliable and accurate. (Page 1 of 32)

Segons la foto del quadre de la ciutat del Museu d' Història de la Ciutat amb les diverses muralles.

la primera s.IV senyala el perímetre de la Colònia Romana (Això no vol dir que en el I n'hi hagués un altre)

s. XIII Romànica

s. ~~IX~~- XV Gòtica

s. XVIII transformació en la guerra de successió

s. XIX Exemple

s. XX pobles i regats i la Zona franca.

Museu d' Història de la Ciutat. La VENUS DE BRONZE és del s.I romana d' influència hellenística. Trobada prop l'antic camí de la Travessera de Sant Andreu.

UN ATLANT fet de pedra de Montjuïc, formant part del parament exterior en la torre 25 de la muralla del carrer Subteniente Navarro (Importància de la Pedra de Montjuïc)

MURALLES ROMANES

C.C. notes 1

La Muralla romana estava reforçada per més de 70 torres destacades del mur i dos pisos més altes que aquestes. En general eren de planta quadrada i estaven tan apropiades d'altres que les parets dels murs que les separaven no arribaven a doblar l'amplada de les torres. (del llibre El Barrio Gótico de A. Duran i Sanpere)

La muralla construïda al s. IV, tenia 9 metres d'alçada per 3,56 d'espessor, el perímetre era de 1.270 metres, van durar fins el s. XIII, en que es varen aixecar les noves muralles de Jaume I (Guia Turística de Barcelona-Cirici Pellicer)

Carrer de les Muralles és el que segueix al de Tapineria després de la Plaça de l'Àngel.

El basament romà, sobre les muralles romàniques del s. XIII, s'hi va construir una bóveda sobre el qual s'hi hi va edificar una de les ales del Palau de la Comptessa de Palamós, amb finestres romàniques, que són per la seva forma úniques en el país, també hi ha restes d'una finestra gòtica del s. XIV, un mur amb balcó del XIV, entre la 2a i 3a torre romana.

El s. III destruïda totalment Barcelona Romana pels francs, queden únicament les columnes del Temple d'August. Amb les runes de la ciutat antiga es construeix la nova Barcelona en el s. IV III i IV la nova muralla, la primera Catedral, descoberta fa poc entre el c/ Comtes de Barcelona i l'actual Catedral.

Les torres romanes de la Plaça Nova eren la porta d'entrada a la ciutat pel Nord-Est. D'aquí arrancava la via que pujava al cim del Tibidabo, ennomenat de Colicerola i arribava al Castrum Octavianum, on amb el temps s'aixecà el Monestir de Sant Cugat. Les torres de la Plaça Nova semblen del s. IV i en el seu basament s'han trobat pedres del s. II.

Aquestes muralles o porta fou destruïda definitivament el 1860

MUSEU DE CIENCIES NATURALS (al Parc de la Ciutadella)

Es obra de Domenech i Montaner, era ennomenat Castell dels 3 dragons pel seu aire de compte de fades.

O. Verges Barcelona II pag. 180-182

MUSEU ROCAMORA PALAU

El cos principal i les dues torres son del s. XIII

MUSEU MARES

El Museo Mares ocupa la part de l'antic Palau Reial que des del s. XVI s'hi habien instal·lat unes oficines judicials i després fou l'ones-tir de les religioses benedictines de Santa Clara (?). Conté la col·lecció d'obres d'art i curiositats sentimentals reunides per l'escultor Frederic Mares cedides per ell al Municipi. En realitat consta de dues seccions diferents. En la primera escultures i talles dels segles XIII al XVII amb algunes peces d'innegable valor i molt característiques de les respectives èpoques en la història de l'art espanyol: Dominen les talles Navarres i castellanès, figuren també algunes imatges gòtiques d'alabastre i relleus de la mateixa època i del Renaixement; destaca el sepulcre del s. XIV de Pedro Suarez, Alcalde Major de Toledo, etc. (del llibre "El Barrio Gótico de Duran i Sanpere")

MUSEUS DE BARCELONA.

Vid: dossier de plàstic

M U S I C A

L'OPERA EN LOS TEATROS DE BARCELONA

José Subirá

BANDA MUNICIPAL

(6.000 dades s.XVIII al XX)
Caballé i Clos (història)

1946

2

NECROPOLIS ROMANA DE LA PLAÇA DE LA VILLA DE MADRID

Es segons sembla del s.II.fóu salvada de la destrucció franco-alemanya de l'any 270,perquè una crecuda de la rambla la va cobrir deixant-la practivament intacte.

Oriol Vergés Barcelona I ???

Avans de la guerra civil española,aquesta plaça era totalment edificada, unes bombes del nacionals varen destruir aquestes cases, al voler reconst-
truir-les es varen descobrir en els basaments aquesta necrópolis que com
pot observar-se segueix extenent-se per sota els edificis de la plaça i d
del carrer d'en Bot.

Nota:original i comprovada de Mª Roser Martí.

OLIMPIA

En la Ronda de Sant Pau. Grandios local apropiat per circos i espectacles, a més compte amb escenari adequat per grans espectacles. Reuní tots els mitjans moderns (1932) i comoditats necessàries per aquesta classe d'edificis. Es de construcció recent, segons l'arquitecte Francesc Folguera. Cabuda per 6.000 espectadors.

Nota: Guia del Turista en Barcelona editada en 1932?

Actualment serveix per una diversitat sorprenent d'activitats. Normalment els diumenges a la tarda es fa un ball públic, però s'hi fan recitals de cançons amb localitat i Conferències Quaresmals en aquell temps. (1972)

ANTIGALLES

Diario de Barcelona, 31.VIII.1971

Via Arxiu diaris (B.15)
. Fotografia del "Hispano" que porta actualment
la matrícula B-1 encara que segurament no es
el primitiu B-1 que sembla que fou un "Beriet"
ja desaparegut. (B.15)

PALAU EPISCOPAL

Els finestrals són romànics del s. XIII, posteriorment hi ha una finestra gòtica del s. XV i l'ampliació del Palau es va fer per fi al s.XVIII. La decoració esultòrica i l'escala són modernes.
("El Barrio Gótico de Barcelona" Duran i Sanpere)

La façana que dona a la plaça Nova és estil barroc sever feta l'any 1784
(Cirici Pellicer)

PALAU DE JUSTICIA

En el Saló de Termin Galan (avui Victor Pradera). Magnífic edifici, fet amb pedra de Montjuic. Té 115 mtrs de llarg per 78 ample. Es notable per 1

la seva riquesa i grandiositat. La façana principal de gust modernista, produeix un efecte excel·lent. Notables pintors i escultors catalans, varen treballar en el seu decorat.

Allotja l'Audiència Territorial i la Provincial
(Guia del Turista en Barcelona-Atracció de Forasters 1932?)

Segons Cirici Pellicer en canvi. Té 200 mt. d'ample, modernista. Projecte D'Enric Sagnier i Domenech i Estapé en 1887. La construcció es va acabar en 1911.

Dins, el saló de tres naus separades per columnes, es conserven antics retrats de Reis Catalans, aquests quadres procedeixen de la Generalitat. Unes pintures murals, pertanyen a la primera època de Josep Me Sert.
(Guia Turística de Cirici Pellicer)

PALAU MARES

Antic Palau Episcopal, després Joan II el va unir al Palau real i després al Tribunal de la Inquisició, on ara s'hi veu l'escut al carrer dels Comtes de Barcelona

PALAU MOYA (Pot ampliar el treball sobre La Rambla))

Enfront l'Església de Betlem i cantonada Portaferrixa. L'origen és del 1702, quedava adosat a les muralles i fou un dels edificis que va rebre autorització per obrir finestres a través del mur de defensa. Els hereus derrocaren el palau construït en les muralles i edificaren l'actual entre els anys 1771-1790. Barroc, molt sever. La façana de la Rambla, fou modificada en 1934. En el seu interior s'hi conserva un gran saló un dels més esplèndids de la ciutat, té l'alçada de 2 pisos, el de sobre voreja formant una galeria.

Quan a finals del s. XIX va morir l'últim hereu dels Moya, fou la donació del Palau perquè es vengues i s'invertís aquests fons per una obra pia-

dosa. Adquirit per Anton Lopez Lopez, el creador de la Companyia Transatlàntica del Banc Hispano Colonial, al qual se li concedí el Títol de Marques de Comilles.

En aquesta casa s'hi hostetjà Alfons XII i va viure Mn. Cinto Verdaguer almoïner de la Transatlàntica i que gràcies al mecenatge del Marques de Comilles, concebé el gran poema de l'Atlàntida.

(Guia del Turista a Barcelona - Cirici Pellicer)

MODERNISME

DADES

3

PALAU DE LA MUSICA CATALANA obra del arquitec-
ta Doménech i Montaner. (MODERNISTA)

Ha sigut declarat monument històric-artístic
nacional en el consell de ministres del dia
19-XI-1971 (Nota apareguda a La Vanguardia el
dia 21.XI.1971)

PARCS D'ATRACCIONS

..... a Barcelona

Rafael

Imatge i Història d'una ciutat. pags. 444

/ No. 12

PARC DE LA CIUTADELLA (Barcelona)

Després de la guerra contra Felip V (en 1715) aquest, va decretar la demolició del Barri de la Ribera.// 1.262 cases, a càrrec dels propietaris i sense indemnització per la expropiació.// Va crear allí una fortalesa per control dels barcelonins i presó política.// Les fortificacions eren a càrrec de la ciutat.// La Ciutadella mai va tenir eficàcia, els francesos es van apoderar d'ella per sorpresa (en 1.808) i la ciutat que ja l'odiava pel seu origen, el va augmentar per la matança que els francesos varen fer dels catalans conceptuats com enemics.

El General Prim en 1869 va decretar la definitiva entrega de la ciutadella a la Ciutat.

Actualment en queda la Capella, el Palau del Governador (Institut Verdaguer) i l'Arsenal, avui Museu d'Art Modern.// El Parc fou construït segons projecte de Josep Fontserè.// En 1888 es varen convertir en jardins per celebrar-hi la 1ª Exposició Internacional de Barcelona.// Entre el 1932 i 1939 va ser seu del Parlament de Catalunya, el que és ara Museu d'Art Modern//

Cites del Text: Guia de Barcelona en castellà de Cirici Pellicer, alt e cita d'altre llibre.

Altres cites: Vid: Fitxa bibliogràfica extensa

Fitxer Co.C., en variis temes sobre Modernisme, Exposició de Barcelona, e.c.

Fitxer Biogràfic: vid: Rius i Taulet-Gaudí-Domenech i Montaner, etc.

Fitxer Recursos vid: Museu d'Art Modern - Museu de Ciències Naturals, etc. Zoo

Fitxa d'Ampliació, a mig fer.

PARC DE LA CIUTADELLA

En 1715 Felipe V decretó la demolición del Barri de la Ribera, con 1262 case, a cargo de los propietarios y sin indemnización por la expropiación. Allí creó una fortaleza, las fortificaciones corrían a cargo de la ciudad. La ciutadella nunca tuvo eficacia, los franceses se aoderaron de ella por sorpresa en 1808 y la ciudad que ya la odiaba por su origen. lo aumentó por la matanza que los franceses hicieron de los catalanes conceptuados como enemigos.

En 1841 la Junta de Vigilancia empezó a derribarla, pero la Regencia la restauró en 1843. La Revolución de Septiembre permitió que el general catalan Prim, decretara en 1869 la definitiva entrega de la ciutadella a la ciudad. Actualmente solo queda de ella la Capilla, el Palacio del Gobernador (hoy Instituto Verdaguer) y el Arsenal(hoy Museo de Arte Moderno). El Parqu~~e~~ se construyo según proyecto de Josep Amargós y se celebró allí la Exposición de 1888.

A finales del s. XIX el Arsenal se adaptó para Palacio Real, en 1902 se adaptó para Museo de Arte y Arqueología pero no reunio las condiciones requeridas. Entre 1932 y 1939 fué sede del Parlament de Catalunya, actualmente como hemos indicado es Museo de Arte Moderno.

C. Pellicer Guia Turistica

PARC DE LA CIUTADELLA (Barcelona) Bibliogràfica

B. Mura

Barcelona Imatge i Història d'una ciutat - Rafael Tasis Bib. Martí
pàgines. 234-235-236-237-241-245-258-259-261-274-276-277-280-
281-298-304-305-306-308-310-315-319-322-333-336-339-341-345-
352-355-356-366-368-372-377-384-392-398-399-400-420.

Guia del Turista en Barcelona - Zoo - Atracció de Forasteros 1932 Bib. Martí

Barcelona II - Oriol Verges Edit. Taber Bib. Servei Promocional
Pag. 180 La Primera Exposició de Barcelona

Material - Guia del Zoo

Article del Correo Catalan "A la entrada del Zoo" (Los Bambis
Nuria Tortras immortalizaran el homenaje Barcelona a Walt Disney)
en L'arxiu nº4.
La Primera

B.

PARC DE LA CIUTADELLA (Barcelona)

BIBLIOGRAFICA

"Barcelona Imatge i Història d' una Ciutat" Rafael Tasis ! Bib de Mª R. Martí
pag. 234-235-236-237-241-245-258-259-261-274-276-277-280-281-290-
304-305-306-308-310-315-319-322-333-341-345-352-355-356-366-
368-372-377-384-392-398-399-400-420.

"Guia del Turista en Barcelona" -Zoo- Atracció de Forasteros any 1932 -M^aR.M.
Material del Servei -Guia del Zoo

PARC CIUTADEL.LA

E

LA CASCADA - Es d'estil grec. L'escultura que la corona de l' Aurora. és de bronze daurat, fet per Novas. (Guia del Turista en Barcelona - ~~Cirici Pellicer~~ ^{Atención de Foraste-ros} 1933 ó 34)

La Cascada es feta de l'arquitecte ~~Pontseré~~, ajudat aleshores pel jove Antoni Gaudí, estudiant d'arquitectura. I per escultors, com Vallmitjana, i la Quadriga d'Apolo de Rosend Nebas (Guia Turística - Cirici Pellicer)

DESCONSOL . Aquesta escultura coneguda amb aquest nom és obra de Josep Llimona en 1906 (Guia Turística - Cirici Pellicer)

PALAU DEL PARLAMENT CATALA - AVUI MUSEU D'ART MODERN. Es va construir per arsenal d'artilleria de la Ciutadel.la aixecada per Felip V. Quan la fortalesa fou cedida a la ciutat es va utilitzar uns quans anys per ~~cuartel~~ Caserna. Més tard s' habità per residència dels Reis d' Espanya, però es va desistir d'aquesta utilització quan en 1907 fou destinat a Museu d'art antic. Ha continuat en aquest us fins el 1932 en que s'ha constituït el Parlament de Catalunya, com a conseqüència del nou règim autònom, hi ha estat habilitat l'edifici com a seu de la nova Institució (Guia del Turista en Barcelona 1933) Avui és Museu d'Art Modern. "Atención de Foraste-ros"

1 Co. C.
notes

PARC GUÉLL

Construït en 1900-1914, ideat per una ciutat jardí, la plaça de les columnes devia ésser el Mercat, però únicament s'hi construïren dues cases, la d'en Guéll i la d'en Gaudí.

86 columnes dòriques, les exteriors molt inclinades, el sostre de mosaics els qual s'hi enganxaren objectes variis, nines de porcelana, copes de cristall, etc.

(Cirici Pellicer)

PATI DELS TARONGERS (Deu ~~aner~~ inclós en Palau de la Generalitat) 3

Es va construir entre 1532 y 1547. La prolongació estreta del pati, és posterior entre 1570-1591

(Cirici Pellicer)

Etimologicament vol dir Pedres Albes. L'exemple més complet i que revesteix una major unitat en l'arquitectura ha reelonina del s.XIV, és el Monestir de Pedralbes. La 3ª muller de Jaume II, era Elisenda de Montcada, filla de Barcelona del noble Pere de Montcada, Senescal de Catalunya. Inaugurat el 3 de Maig de 1327 com a Monestir de Clarisses, es va construir amb una pressa singular. El claustre és una marevella d'esbeltesa i de grans proporcions.

La Reina no en fou mai l'Abadesa encara que en fou la fundadora i protectora del Monestir. Una vegada vidua, va retirar-se a un palauet situat al costat del convent i participava dels actes religiosos externs. El sepulcr de la Reina, és trova en mig del mur que separa l'església del Convent on hi ha la doble imatge amb vestidures reials i monàstiques segons al cantó que dona. Es desconeix l'arquitecte, pero les seves línies sobries, amb el seu campanar octogonal i la grandiositat del conjunt, és una de les millors obres de construcció.

En el claustre s'hi troven les pintures de Ferrer Bassa, el pintor ciutadà de Barcelona, gòtiques, que representa la introducció de l'itinealisme a Barcelona.

Fins l'any 1326 que fou adquirit per la Reina, eren terrenys propietat dels Sarrià.

(Notes de ???)

En 1343 va decorar la capella de Sant Miquel l'escultor Ferrer i Bassa. Restaurat a fi del s.XIX ha arribat intacte als nostres dies.

Els escuts de la façana son els de la Reina Elisenda amb els dels Montcada i les Barres catalanes.

La torre fortificada de la dreta, adjunta a les escales, era la presó del convent.

El mausuleu de la Reina-construït avans de morir aquesta-és del 1364.

El claustre té 3 pisos, en mig un pou renaixentista. Les pintures de F.iB són del s.XIV

(seguix.....)

La casa d'enfront al convent d'ornamentació romànica conegut pel nom de "conventet", per haver-s-hi al·lotjat allí uns franciscans, procedeix (les pedres) del Monestir de Santa Maria de Besalú (Girona) i sembla són del s.XI

Dades: Guia Turística Cirici Pellicer

On actualment està situat el límit amb la Barceloneta (?) Fruit de la reconstrucció de la "Catalan de Gas i Electricitat" i de la "Guinista terrestre i marítima" es produeix l'abandó parcial immediat dels terrenys que aquelles empreses ocupen a la Barceloneta o a les proximitats amb la perspectiva del seu total alliberament a curt termini.

En pensar en la revaloració immediata ent es planteja el contrast entre la privilegiada situació de cara al mar i el seu emplaçament al cor d'una zona de Barcelona. Es a dir passar d'una obra d'oci privada a una obra d'escola ciutadana. Per això s'ha pensat la idea de remodelar els 6 Km. de cara al mar, des del Port fins al Via Pescó.

El límit No d'aquesta nova pla defineix alhora el límit Se. del la Cardà d'una manera concreta.

PLAÇA BERENGUER EL GRAN

La part més baixa de les muralles és romana.

Molt discutida amb els seus múltiples projectes, fou construïda en 1927. Té 5
50.000 m² dimensió igual a la de l'antiga Plaça de la Vierge de París.
La figura d'una dona agaçada és de l'escultor Claret
(Cirici Pellicer antiga Guia de Barcelona)

Aquesta plaça ha canviat de fisonomia constantment en els darrers 50 anys. Magnífics edificis que allotjaven Hotels, després del 1939 s'han derruït per donar lloc a enormes bancs comercials o edificis com el "Corte Inglés" en que fa pocs anys es demoliren entusiasmats casals, entre d'altres el "casino Militar" per edificar-hi construccions del tot desadientes a la plaça, també són relativament recents les fonts, que s'han construït en lloc del projecte de font lluminosa de Bohigas i substituïnt les antigues fonts al lloc central. La plaça es va començar a construir en 1938 (l'actual, sense les fonts ni el sol que són posteriors al 1940?).

Com tants a rel dels, en aquest lloc de recs en mig d'un tràfic frenètic, on enmig dels arbres, on s'hi ajequen centenars o milers d'ocells cada temporada, els bancs ofereixen al viuant o al curiós el lloc adient d'esbarjament i distracció.

Els coloms són un element indispensable a aquesta plaça, nota de vida i de color. Els venedors de "beces", amb els seus criats ofereixen als infants i fins als grans l'oportunitat de la convivència amb aquests animals, els infants són carregats pel pares o renten gran donen amb la seva pròpia mà el suculent aliment als coloms que en agruïment els envolten i fins se'ls pugen al cap...

Festivals anuals de les dones. El Fesetre el els seus parterres per a ball i més festivals, donen vida nova a aquesta gran cent e urbs d'on surten 8 vies constantment transitables.

(Mª Roser a tíf 1388)

PLAÇA CUCURULLA

2

Es del 1322, precisament ont s'aixecava la Figuera d'EN Cucurulla i dos lladoners centenaris. Al Nº 4 hi havia l'antic Palau Castanyer, amb façana neoclàssica, pero deformada titalment per la tenda de quadres. La del nº 2 cantonada al c/ del Pi, és d'estil Lluís XVI.

Notes de Guia Turistica de Cirici Pellicer

PLAÇA D'ESPANYA

Construïda en 1929. La font central és de Jujol, escultures en marbre i b
bronze fetes per Blay.

Les dues torres esveltes de l'entrada del Passeig de la Reina Cristina,
són de Ramón Revantós.

Notes de la Guia Turística de Ciriri Pellicer

Actualment s'ha construït una carretera subterrània pel pas dels cotxes
que atravessen la plaça per descongestionar la plaça. Inaugurat el 19
de Març (?) de 1971.

Allí comença el Barri d'Hostafrancs de rica història barcelonina.

Notes de Mª Roser Martí

PLAÇA DE GARRIGA I BACHS

2

En mig del carrer del Bisbe Irurita i davant la Porta del Claustre de la Catedral, és una plaça petita de pas i de repós, però no veinal.
Notes. Mª Roser Martí

Oberta en 1929, al derrocar les cases que unien el Palau Episcopal i la Generalitat. El Monument és dedicat a les víctimes de Barcelona en la guerra Napoleònica. Són bones escultures de Josep Llimona i Vicens Navarro. Les rajoles reproduïxen una sèrie de gravats històrics de principis del s. XIX
Notes de la Guia Turística de Cirici Pellicer.

PLAÇA DE LA LLANA O DE MARCUS

Antic mercat de Ceràmica; conserva el sabor de fa dos segles. Aquest barri s'h reflexat molt en la literatura catalana, des de les narracions costumbristes d'Emili de Vilanova, fins als poetes satírics sentimentals de Carner, (Com el "Diumenge del Sr. Iluc)

Notes de la Guia del Turista Circi Pellicer

Vid: fitxes Co.C.(notes) sobre carrer Marcús i Capella de Marcús

Les dues torres de planta semicircular al començament del c/del Bisbe, pertanyen a la Muralla romana aixecada en el segle IV; són les restes encara dretes d'una de les 4 portes situades en oposició cardinal, que va tenir la ciutat amurallada. L'arc de la porta i les construccions que per sobre l'arc unien les dues torres que donaven un aspecte de castell, no varen caure fins el 1820, sacrificades a la idea urbanística del moment. La valorització arqueològica de la ciutat no tenia encara sentit.

En una de les torres s'hi veu la Capelleta de Sant Roc, Patró de la Plaça Nova i al mateix temps abogat contra la Pesta, per aquest motiu figurava en la porta d'entrada de la ciutat.

Notes del llibre "El Barrio Gótico " de A. Duran i Sanpere

Vid: CO.C. Murallles Romanes.

PLAÇA DEL PADRO

On hi ha la Capella de Sant Llatzer (veure fitxa Capella de S.LL), aquesta plaça correspon al lloc on hi havia una pedra (el Pedró) que senyalava la confluència dels camins que anaven a la ciutat, a la Portaferriça (pel carrer del Carme) i Porta de la Boqueria (pel carrer Hispital), cap enfora, extramurs senyalava al camí cap el Llobregat, Carrer de Sant Antoni a Montjuic, carrer de la "Botella" i el de la Cera.

Segons tradició allí fou crucificada i cremada Santa Eulàlia Patrona de Barcelona.

L'obelisc és del 1686, la imatge destruïda durant la guerra civil 1936 fou reconstruïda en 1952

Notes de la Guia Turística de Cirici Pellicer

PLAÇA PALAU

La Casa Xifré "Voltes d'en Xifré" és del 1836.

El nom li prové de l'antic Palau del Virrei i de prèls Palau Reial 1846 destruït per un incendi.

La Font de la Plaça representa el "CENT CATALA" El Llobregat, el Ter, l'Ebre i el Segura i les Províncies Catalanes.

El Govern Civil actual era antiga Aduana, d'estil neoclàssic. Edificat el 1790-1792. Va servir d'Aduana fins el 1902 en que s'hi instal·là el Govern Civil.

Notes dels llibres de Cirici Pellicer "Guia Turística i segurament Nel Barcelona Pam a Pam"

PLAÇA DE REGOMIR

Antiguo teatro romano. Cirici Pellicer. Guia turistica

PLAÇA DEL REI

1 Refer Co. P.
wls.

Els Reis d'Aragó varen tenir varies residències a Barcelona, la més antiga és la que avui coneixem per Palau del Rei Martí-s.XI-últim Rei de la Dinastia catalana. Anteriorment havien ocupat el Palau els Comtes de Barcelona i següentment els Reis Gots. De l'època remota es veuen algunes finestres cegades formant grups de 3, visibles des del saló del Tinell. Jaume I fou el que donà més impuls al Palau. Pere el Cerimoniós fa construir en el s.XIV el saló del Tinell. Encara a meitat del s.XV s'hi diposità la Capella ardent del Príncep de Viana i després la del seu Pare Joan II. En el Tinell varen rebre els Reis Catòlics a Colom tornant d'Amèrica amb la seva muller 3 fills, en 1493. A les escales Fernando el Catòlic sofreix l'agressió d'un boig en 1492.

Palau Real, d'estructura monumental de grans arcs adossats per la unió dels contraforts que contrasten amb els arcs del gran saló del Tinell. Al fons dels atcs de la façana es veu l'antiga (façana) romànica del Palau Comtal amb finestres originals a la part alta-tapiades- les trifores de Pere el Gran (s.XIII) i els rosetons gòtics oberts per Pere el Cerimoniós el s. XIV. LA TORRE DEL REI MARTÍ (miranda) es renaixentista amb sobreposició de galeria d'arcs construïda per Anton Carbonell en 1.555 amb comunicació amb el veí Palau del Lloc Tinent.

AQUESTA FITXA S' HA D'ESTUDIAR MOLT I REFER-LA TOTALMENT. COMPROBAR; "EL BARRICOTIC", O. VERGES I PAM A PAM.

PLAÇA REIAL

1

Construïda en el s. XIX. En (1858) es va decidir la construcció d'una plaça en un concurs que va guanyar l'arquitecte Daniel Molí.

Els portics barrocs, bust de navegants i exploradors americans. A fi de segle es va construir en el centre la Font de les 3 Gràcies.

Els fanals de ferro són obra d'en Gaudí, amb braços col·locats a diferent alçada imitant els arbres.

Es conserven molts establiments del s. pasat.

(El nº 12 un fotògraf molt antic amb retrats d'artistes, toros, varietes, etc, i postals ingenues de soldats.)

En el nº 10 i el 8 l'ennomenat "Museu Pedagògic de Ciències Naturals"

Al nº 1, cantonada c/del Vidre, existeix l'"Herbolari del Rei" que conserva plenament el caracter de l'època romàntica del 1833

Notes de la Guia Turística de Cirici Pellicer

PLAÇA DE SANT JAUME

Era el creuament del CARDO i el DECUMANO. Es sens dubte l'emplaçament de l'Àgora antiga. El solar original o Àgora -actualment es troba únicament en el troç de la Plaça que ocupa des del c/del Bisbe i llibreteria. Tot el restant era edificat o bé formava part del Cementiri de Sant Jaume, el Veguer (Avui c/Jaume I). L'actual plaça és del 1823.

El segle XIV fou el segle de les grans Corporacions representatives que s'instal·laren a la part central del vell Cardó romà.

La GENERALITAT, era el màxim organisme representatiu de Catalunya.

Cap el cantó del Regomir s'instal·la la Universitat o Comú, representació de la Ciutat.

Ambdós Palaus gòtics del s. XIV i ampliat i enriquit en els segles XV i XVI van donar relleu a l'antiga columna vertebral de la Ciutat.

Aquestes Corporacions abolides l'any 1714, passen a altres organismes, la Generalitat ha tingut sort alterna. La Casa de la Ciutat ha acollit successivament instal·lacions municipals.

El s. XIX aquests dos Palaus que habien estat separats, es van veure de fron per primera vegada, al ser derrocades l'Església de Sant Miquel i les cases immediates. La Plaça de Sant Jaume és l'eix central del carrer transversal que creuaven l'antiga ciutat (Fernando-Jaume I- i Princesa.

(Cirici Pellicer Guia del Turista en Barcelona.)

Vid: altres fitxes Co.C. Diputació i Ajuntament

PLAÇA DE SANT IU

La porta d'entrada a les excavacions de la Plaça de Sant IU, era l'entrada del Palau Episcopal, hi ha unes finestres romàniques anteriors a Jaume II.

Un escut de Felip II policromat al carrer dels Comtes pertany a l'època en que l'edifici fou entregat a l'Inquisició. Es comunica per la mateixa escala a la Casa Marés (Cirici Pellicer Guia de Barcelona)

PLAÇA DE SANT JOSEP ORIOL

1

En el nº 4 El Palau Fivaller, casa senyorial molt ben conservada (fa conta-
nada amb el c/de l'Ave Maria) que des del 1932 és seu de l'Institut Català
de Sant Ididre. Edificada en 1571, fou residència de la família Fivaller pe-
qual va abandonar el vell palau del carrer Lledó. La façana presenta grans
balcons de ferro forjat. Un pati molt ample precedit per una gran portalada
coberta, fou definitivament acabat -el pati- en el s. XVIII amb detalls d'o-
namentació. En l'interior hi ha varis salons amb polivromia mural de l'épo-
ca de l'Imperi, durant la qual residia en la casa el Marques de Villell. En
aquella época i per cert temps la va ocupar el General Cap de les tropes
franceses de Barcelona, D^hhesme. (Guia Turística de Barcelona de Cirici Pel-
cer)

PLAÇA DE SANTA MARIA (LA FONT)

En front el Palau dels Marquesos de Caldes de Montbui, una Font gòtica -pariona a la de Sant Just i Santa Maria del Mar-. En 1356 fou aixecada i reformada amb estil neoclasic. A principis del s.XX se la decora graciosament amb rajoles policromades, obra de Josep Aragay, pintor i ceramista. Al costat es conserva l'abeurador per als cavalls.

Guia Turística pag. 84 Cirici Pellicer

PLAÇA DE SANTA ANNA

A. Cirici Barcelona pam a pam. 1971 pag. 169

PLAÇA DE SANTA MARIA

3

Es un dels llocs més característics de Barcelona. Adossada a la casa d'enfront de l'Església, es troba la Font Gòtica de 3 canons (erigida en 1401).

Nota de la Guia Turística-Circi Pellicer

PLAÇA DE LA VERONICA

3

Atraviesa el antiguo soral de Palau (Menor). Casa esgrafiada, esquina Avinyó del 1763.

2

PORT DE BARCELONA O MOLL

Segons unes dades no prou certes. Actualment el nostre port ocupa més o menys el

1er lloc d' España

4 del Mediterrani (Marsella-Génova-Napols

5é d'Europa

Les dues torres metèliques construïdes per l'Exposició Internacional de 1929 (transbordador de les cabines) la més alta medeix 115 mt, i és la de Jaume I (Nota de Guia Turística Cirici P.)

Aneliche

LA RAMBLA

Treball complert sobre la Rambla

Arribé per a ~~la~~

REAL CLUB MARITIM DE BARCELONA

L'ACTUAL és el 56

El Real Club de Regates (el nom primitiu) es va fundar l'any 1881. En 1884 hi ha una foto en ~~el Museu~~ l' Institut Municipal d'Història, en que es veu el primer edifici. En aquell temps "sportman" ~~esdevenia~~ era el títol que es donava als que practicaven no feien res.

El 4 de Juliol de 1912, la Infanta Donya Isabel, va posar la primera pedra de l'edifici que va ésser inaugurat el 5 de Juliol de 1914 i abandonat per necessitats d'ampliació de l'actual estació marítima, l'any 1959.

Doncs bé, hi ha un acte del 20 de Gener de 1913 que diu que en aquell dia es pren l'acord de canviar el nom ~~per el~~ de Reial Club de Barcelona que fins aleshores duia, ^{el} nom de Reial Club Marítim de Barcelona. Per aquest sol fet, hi ha qui preten que sigui aquella data, la del 20 de Gener de 1913, la fundació del Club. A nosaltres ens sembla evident que, en tot cas, la data d'origen és la fundació del Reial Club de Barcelona.

Tex extret de Tele-Estel N°169-1970

SERVEI METEOROLÓGIC DE CATALUNYA

16.II.70

Fou creat a l'any 1921 per la Mancomunitat gracies a l'iniciativa del Dr. Eduard Fontseré i Riba.

. Mentre funcionà tingué un gran prestigi europeu. En bona part es devia als 200 corresponents de tot Catalunya que enviaven diàriament les seves observacions al centre de Barcelona

LA SARDANA I DANCES POPULARS

- LA SARDANA. La Danse des catalans Henry Pérotse-Saisset Edt. Perñinyà 1946
- LA SARDANA Ed. Bruguera. 3 vol
- LA DANCA POPULAR CATALANA aplicada a l'escola -- Fullet onusclo Aureli Capmany
- LLIBRE DE LA SARDANA J. Serrat (Follat) Llib. Univers

SARCA CNEU D'ELCENSE

Es una l'espècie rara i. Les roques en la constitució de la serra d'Elcense, a gures de què el granit reduïda manifestacions del Siluri i del carbonífer (Horta)

Les Terres Catalanes pag 617.

Del cordó contanyós presidit pel Tibidabo es de provenen diverses serralades que es desenvolupen entre el Llobregat i el Vallès; les serralades més notables són PEKKA (278 mts.), la CNEU (439 mts.) i la serra de l'Alfama i Puig Badena (341 mts.) en el Papiol.

Les Terres Catalanes pag. 619

SANTA CREU D'OLORDE

Els municipis rurals de Santa Creu d'Olorde,
han desaparegut. (Josep Plá-Cataluña 1961)

Es a 230 mt. d'altada. Correspon al Bisbat de
Barcelona. Produïx blat, i vi. A 4,5 Km. de
Barcelona (Carreres Candi)

Avui en el Plá del Municipi forma part de
Barcelona.

Unió a ftes 1/4

Pineta ja feta

Si ens flem de la tradició que diu que Santa Lulàlia vivia en una casa de Sarrià haurem de remuntar molt l'antiguitat d'aquesta vil·la -avui barri de Barcelona- des de -Es el poble més típic de la rodalia. L'urbanització del poble consistia en un llarg i sinuós carrer que seguia el curs de la riera que baixava de les vessants de Vallvidrera i de Collserola.

A part alta del poble, un convent de Caputxins-el primer que es va fundar d'aquesta orde a la Península-ocupava l'indret on la gent va començar a ennomenar el "Desert de Sarrià", perquè hi havia molta pau. També hi havia molta vegetació en l'hort del freres i jardins.

Notes de Barcelona II - O. Verges pag.176

TEATRE CATALA

Frederic Soler (Pitarra) Barcelona, Imatge i Història d'una ciutat - R.Tasis
pag. 390

TEMPLE D'AUGUST (Barcelona Romana)

1

Les restes conservades i les excavacions practicades per l'arquitecte Antoni Cellés, l'any 1836, han permès de reconstruir d'una manera segura, la imatge del temple de Barcelona, dedicat probablement al culte oficial de l'emperador. Obra de belles proporcions, construïda amb pedra de Montjuïc, tenia 6 columnes en el frontís i onze a cada costat comptant-hi les dels angles. pag. 62

Les columnes conservades "in situ" a l'interior del Centre Excursionista de Catalunya, constitueixen encara el vestigi més important de la romana Barcino. Amb la base i capitells amiden 11,80 mt. d'alçada (De l'Art Català I pag 63)

El classificariem però, com d'avançat el s. I d. de J.C.

Edificat en el Mons Taber.

SANT JUST I PASTOR - TESTAMENT SAGRAMENTAL

C.O.C.

1

Si algun ciutadà barcelonés redactava testament o expresava la seva última voluntat, presents testimonis, en terra, mar o en qualsevol lloc que fos, verbal p'escrit, encara que no hi hagués cap notari (te valor testamental) en tal que els testimonis que fossin presents avans de 6 mesos des de que arribessin a Barcelona, juressin en l'Església de Sant Just i Pastor sobre l'Altar de Sant Felix Martir, present notari (i jutje) i altres persones, declaraessin que així o verén o sentiren dir o escriure.....

Els primers Testaments consten del 27 de Maig de 1082, els dos darrers de Maig i Juny de 1960 (el promig és d'onze per any)
Del Prospekte Testamento Sacramental

Mat. 4

TIBIDABO

1

La muntanya del Tibidabo és una part de la Serralada de Coccerola, entre Sant Pere Màrtir i la Muntanya Pelada. Segons la Guia Turística de Cirici Pellicer. L'any 1885 Sant Joan Bosco va pujar al Tibidabo i hi ha edificat una capelleta dedicada al Sagrat Cor (Actualment aquesta capella està adossada a la part exterior del Temple Expiatori) La versió que dona sobre l'origen del nom Tibidabo la creiem molt dubtosa, la compara amb la Tentació que Jesús va sofrir per par del Diable al Desert... si, 'adoren Tibi dabo....

El Temple Expiatori actual és obra de l'Escultor Sagnier, iniciada l'any 1902 i acabada el 1911 la Cripta. Posteriorment s'ha construït l'Església que pràcticament no s'utilitza mai. Dades extretes de diversos llocs.

TIBIDABO Diario de Barcelona, 11.VII.71

- El trenvia blau, encara funciona després de la desaparició de tots els dimes .
Està amenaçat pel Cinturó de Ronda.
- 30.000 pts, ha costat l'arreglo de uns equilibristes que es mouen al so de la música del parc d'atraccions del Tibidabo. Son de l'any 1880.

EL TINELL I LA TORRE DEL REI MARTÍ

Construït per Pere el Ceremoniós i fet per l'arquitecte Guillem Carbonell, es celebraren allí les fonts i banquets del Palau.

La Torre Ceremoniosa tingué Sala Major o dels Paraments, edificat entre 1359 i 1362, ocupà quasi tota el solar del Palau Contal, del qual fou anarquit de la façana sud.

Té 17 metres de llum per 33,50 de llargada. (El Mestre Alaci fou l'encarregat de tallar dinou estalues a alabastre d'el onze fonts de Barcelona i dels vuit reis que la succeïren, aquest treball fou fet entre 1342 i 1350)

Els anys 1372 i 1377 se celebraren Cortes en aquesta sala. El 1380 i parlà el Rei i del Papa d'Avinyó, sol·licitant ajuda dels catalans. En 1461 serví de Capella reial al Príncep de Llana i el 1472 del seu pare Joan II. (Del Llibre Barcelona Cap a Pam pag 30 i 31 de Cirici Pelliver)

Segons la "Guia del Turista ex Barcelona de l'atracció de forasters del 193 el sala del Tinell fou donat per Felip V el 1715 a les monies al rissos.

La Torre del Rei Martí construïda en 1555 per (Antón Carbonell) edificada en el Palau Reial adossada i amb comunicació amb el veí Palau del Lloc Tinent es renaixentista amb amb sobreposició de galeries d'arc.

TURO DE MONTEROLES

(BARRI SANT GERVASI)

Forma part de les cases aïllades de Cassoles, sembla molt antic, ja que aquí si han trobat restes d'un antic cementiri cristià del s. IV o V. Cap el c/ Montaner en l n° 430 s'han localitzat les primeres restes prehistòriques de la Barcelona actual. Correspondents al Paleolític superior "Guia del Turista en Barcelona" de Cirici Pellicer)

Un dels sepulcres neolítics, descoberts l'any 1917 (Del l libreria Barcelona la Seva Història editada per l'Ajuntament de Barcelona 1970)

TOISO D'OR

Era una Ordre de Caballeria Mitjeval. Carles I d'Espanya i V d'Alemanya n'era el Sobirà.

THE END

El 14 de juny de l'any 1300, el papa Bonifaci VIII i el príncep de Catalunya, Jaume II, arribats a la vila de Perpinyà establiren un nou consell de la ciutat. S'hi ensenyava Dret, Medicina, Filo-sofia i Lletres. Pere el Cerimoniós establí la de Perpinyà el 1350. A Barcelona hi havia un Estudi General a finals del segle XIII, però fou destruït pels dominiens. Els jueus hi trobaven també el seu centre d'ensenyament i d'administració. La ciutat de Perpinyà fou declarada de nou Estudi General el 1401, però fou destruïda pels francesos el 1493, i el 1535 fou destruïda definitivament, met i l'any 1536. El 1536 fou destruïda definitivament, met i l'any 1536.

10. Oportet, quod si quis, qui in hoc mundo est, non
11. sciat, quod sit, et non sciat, quod faciat, et non
12. sciat, quod loquatur, et non sciat, quod sentiat, et non
13. sciat, quod vivat, et non sciat, quod moriatur, et non
14. sciat, quod resurget, et non sciat, quod regnet, et non
15. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non
16. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non
17. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non
18. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non
19. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non
20. sciat, quod deus sit, et non sciat, quod deus non sit, et non

[illegible]

El llibre del Usatges que actualment es trova en el 2º pis del Museu d'Història de la Ciutat, és d'orat per... en el s.XV.
Fou el Primer Codi pel que es regiren els catalans. Els va promulgar Ramon Berenguer el Vell (fa 900) anys. La primera part en 1058, en 1060 el segon cos...etc. la tercera part en 1064 relativa a

Dades extretes de: Llibre Cataleg Exposició de Municipis, pag 34.
Guia del Turista en Barcelona "Atracción de Forasteros (1932??)

VALLCARCA

2

El viaducte ~~que~~-enllaça el Turó de la Creuta amb el Putxet.
Les cases baixes de Vallcarca són de l'època romàntica.

Nota: Guia Turística Cirici Pellicer

